

Nhớ Mẹ đến với Chúa

GIÁO ĐIỂM TIN MỪNG - Số tháng 03/2017
LƯU HÀNH NỘI BỘ

Kính tặng

MÙA CHAY – MÙA VUI MỪNG

“Mồ hôi đầm mặt, người mới có bánh mà ăn, cho đến lúc người về lại bụi đất, vì tự đất người đã được rút ra”
(Kn 3,19a)

*N*gày Tết dân tộc với bao nhiêu nhộn nhịp hòa lẫn với ít nhiều mệt mỏi ưu tư đã qua đi, nhưng hậu quả cuộc khủng hoảng kinh tế tài chánh toàn cầu vẫn còn ảnh hưởng nặng nề trên đời sống của mọi thành phần trong xã hội. Đi đến đâu cũng nghe những tiếng thở dài não ruột vì thất nghiệp, vì nợ nần, vì bị phá sản, vì vật giá leo thang mà đồng lương cứ thu nhỏ lại. Nhiều công ty xí nghiệp phải đóng cửa vì càng làm càng thua lỗ. Bên Đức, bên Pháp, bên Mỹ, và ngay ở Việt Nam có những nhà doanh nghiệp làm ăn thua lỗ đã tự tìm đến cái chết để giải quyết vấn đề ! Trong bối cảnh bức tranh kinh tế tài chánh toàn cầu xám xịt đó, chúng ta bước vào Mùa Chay. Mùa của màu tím. Có phải đó là màu tím thê lương ảm đạm, buồn tẻ tê không? Có phải là mùa khóc lóc rên la đến “tím cả chiều hoang biển biệt” không?

Mùa Chay có phải là mùa than khóc, u sầu, ăn chay đền tội không ?

Đặt hết niềm tin tưởng vào Đức Giêsu, chúng ta xác định : Mùa Chay là mùa vui mừng, vì là thời gian mà Hội Thánh dành để cho chúng ta được gặp lại Thiên Chúa. Đó là mùa hồng ân, vì là thời gian của những đứa con hoang đàng hồi tâm quay về để nhận lại địa vị làm con của Cha. Vui mừng vì người Cha không bao giờ nhắc lại tội lỗi của đứa con biết thống hối ăn năn, mà chỉ nghĩ đến bù đắp, bồi dưỡng và trả lại cho nó những gì nó đã làm mất : *“Mau đem áo đẹp nhất ra đây mặc cho cậu, xỏ nhẫn vào ngón tay, xỏ dép vào chân cậu, rồi đi bắt con bê đã vỗ béo làm thịt để chúng ta mở tiệc ăn mừng! Vì con ta đây đã chết mà nay sống lại, đã mất mà nay lại tìm thấy...”* (Lc 15,22tt).

Vậy Mùa Chay chính là mùa những đứa con phải ngửa mặt lên nhìn Cha mình với tâm lòng vô cùng yêu mến, biết ơn, với đôi mắt đầm lệ, vui sướng vì được ơn tha thứ.

Kinh Thánh nói : Đức Giêsu được Thần Khí dẫn vào sa mạc. Chúng ta biết sa mạc là vùng hoang địa nóng cháy khô cằn, không có màu xanh cây cỏ, không có sự sống.

Ădam được Thiên Chúa cho vào vườn địa đàng, vùng đất phì nhiêu sữa mật. Nhưng Ădam đã phạm tội, biến vườn địa đàng thành sa mạc. Ădam đã đánh mất địa đàng của mình và của nhân loại.

Tội đã làm vùng đất sữa mật trở thành nghèo nàn gai góc. Ădam xuất từ đất, nên tội cũng biến lòng Ădam và lòng mọi người thành gai góc. Gai góc với Thiên Chúa và gai góc với nhau. Kết quả đích điểm cuối cùng của nhân loại là nằm mò tối tăm của sự chết.

“Đức Giêsu được Thần khí dẫn vào sa mạc, ăn chay cầu nguyện 40 đêm ngày”, Đức Giêsu vào sa mạc biến sa mạc chết khô cằn cỗi thành sự sống vui tươi. Tin Mừng

Marcô nói : “Đức Giêsu ở giữa dã thú và các Thiên Thần hầu hạ Người” (Mc 1,12-13).

Đức Giêsu vào sa mạc thì gai góc không còn nữa. Người giao hòa vạn vật với Thiên Chúa : “Người ở giữa dã thú”. Việc ăn chay cầu nguyện trong lòng mến và trong sự vâng phục ý Cha của Đức Giêsu đã lấy lại tất cả những gì Adam đã làm mất. Bằng sự chết thập giá và sự sống lại vinh quang, Đức Giêsu đã phục hồi sự sống muôn đời cho Adam và cho cả nhân loại .

Nếu Đức Giêsu không ăn chay, thì tất cả mọi việc ăn chay của chúng ta đều vô nghĩa và vô ích, vì nó chỉ là một hành động làm khổ thân xác, không xóa được tội, cũng không mang lại được ơn cứu độ.

Việc ăn chay của người tín hữu chỉ trở nên tràn đầy công phúc khi họ biết hối cải, tin vào Đức Giêsu, đón nhận Người vào cuộc đời mình, để việc chay kiêng của mình được nên một với sự chay thánh của Đức Giêsu. Lúc ấy mọi tội lỗi được xóa, mọi công phúc sẽ được ban dư dật từ nơi trái tim giàu có vô phương dò thấu của Đức Kitô Phục Sinh. Và không còn án phạt nào đè nặng trên những kẻ đã ở trong Đức Kitô nữa: *“Vây giờ đây, những ai ở trong Đức Kitô Giêsu thì không còn bị lên án nữa.”* (Rm 8,1) .

Sứ điệp quan trọng trong Mùa Chay là : Đức Giêsu là Đấng yêu mến chúng ta, đã tỏ mình ra cho chúng ta biết Người là ai, để cho chúng ta vui mừng đặt tất cả niềm tin tưởng vào Lòng Thương Xót của Người. Đức Giêsu nói : *“Ai yêu mến Thầy, thì sẽ được Cha Thầy yêu mến. Thầy sẽ yêu mến người ấy, và sẽ tỏ mình ra cho người ấy.”* (Ga 14,21b).

Khi Thiên Chúa tỏ cho nhân loại biết Đức Giêsu là Con yêu dấu của Ngài, thì Ngài cũng ban cho nhân loại một

lệnh truyền : “Đây là Con Ta yêu dấu, hãy vâng nghe lời Người” (Mc 9,7b).

Nghe lời Đức Giêsu là gì ? Đức Giêsu đang nói gì với tôi trong Mùa Chay năm nay ?

Đức Giêsu sau khi kiêng chay 40 ngày thì Người nói với mọi người : “Hãy hồi cải và tin vào Tin Mừng”, nghĩa là tin vào Đức Giêsu.

Tin vào Đức Giêsu không phải là đứng ngoài Đức Giêsu để ăn chay hãm mình, làm việc lành phúc đức, mà là đón nhận Người vào cuộc đời mình. Đức Giêsu nói : “*Hãy lưu lại trong Ta. Ta là cây nho, anh em là cành nho*” (Yn 15,4-5).

Đức Giêsu muốn chúng ta kết hiệp với Người như chim liền cánh như cây liền cành. Tình yêu là thế.

Chúng ta đau khổ, vì tất cả chúng ta đã đánh mất thiên chức làm Con Thiên Chúa. Cành đã rời cây làm sao mà tươi được. Loài người kể từ khi Adam phạm tội đã trở thành những đứa con hoang đàng. Hôm nay một con người có danh hiệu là Giêsu, đến để làm con thay cho tất cả chúng ta. Người kêu mời chúng ta hãy quay về để được Thiên Chúa trả lại cho tất cả những gì chúng ta đã làm mất. Đó là : “Chức vị làm Con Thiên Chúa”. Lúc ấy chúng ta sẽ trở thành cành nho tươi mơn mớn, trĩu nặng trái thơm ngọt mọng chín, vì chúng ta có Đức Giêsu, Đấng quyền năng và giàu lòng thương xót ở trong chúng ta. Nếu chúng ta ở ngoài Đức Giêsu, hay ở bên cạnh Đức Giêsu, thì dù có đạo đức đến đâu, chúng ta vẫn ở trong tối tăm của sự chết, vì chúng ta chưa phải là Con. Vì Thiên Chúa chỉ nhìn thấy những kẻ ở trong Con của Ngài, nếu chúng ta ở ngoài Đức Giêsu, thì Thiên Chúa chẳng hề biết chúng ta là ai.

Cho nên việc cốt lõi trong Mùa Chay và trong suốt đời người tín hữu là : Tin vào Đức Giêsu và đón nhận

Người. Nếu việc tin và đón nhận Đức Giêsu không có trong tôi thì tất cả mọi chay kiêng, hãm mình nguyện ngắm trong Mùa Chay, chỉ làm tôi mất thì giờ và thêm mỗi một phần xác. Vì những việc đó chẳng có khả năng gì mang lại phần rỗi cho tôi.

Như vậy Mùa Chay không phải là mùa than khóc để thương thân phận mình, hay để xót thương Đức Giêsu. Mùa Chay là mùa vui mừng hãm hờ dần bước quay về nhà Cha. Mùa Chay là mùa tích cực đáp ứng lời kêu mời của Đức Giêsu Chúa chúng ta : *“Hãy hối cải và tin vào Tin Mừng”*.

“Mồ hôi đầm mặt người mới có bánh mà ăn, cho đến lúc người về lại bụi đất, vì bụi đất người đã được rút ra” (Kn 3,19).

Đây là án phạt giáng xuống trên Adam và tất cả nhân loại, nhưng hôm nay án ấy không còn nữa. Vì Thiên Chúa đã giáng xuống trên Con của Ngài là Đức Giêsu Kitô rồi.

Mùa Chay này, cho dù cuộc sống còn rất nhiều khó khăn cơ cực do ảnh hưởng cuộc khủng hoảng kinh tế tài chánh toàn cầu, chúng ta cũng hãy vui mừng tạ ơn Thiên Chúa và ngược mắt lên Đức Giêsu, Đấng đã chết thay cho tội lỗi chúng ta, rồi tin tưởng đặt tất cả mọi việc lành phúc đức ăn chay hãm mình của chúng ta vào trái tim yêu dấu của Người. Lúc đó chúng ta sẽ có đầy đủ công nghiệp đáng thưởng trước mặt Thiên Chúa, và sự bình an của Thiên Chúa vượt quá mọi suy tưởng sẽ canh giữ lòng trí chúng ta trong Đức Giêsu Kitô (Pl 4,7).

Lạy Chúa Giêsu Kitô nguồn chay thánh và nguồn sự sống của con, xin ban Thần Khí mở lòng con, để con hồi tâm quay về đón nhận Chúa trong Mùa Chay năm nay và trong suốt đời con. Amen.

*Lm. Giuse Trần Đình Long
nơi hoang mạc mùa Chay*

**trăng thơ Đỗ Văn Tích*

NỖI LÒNG CHIÊN LẠC

*Đứng run rẩy, nhìn chung quanh, ngỡ ngác
Bóng tôi loang dần... đói khát, lo âu.
Chủ thân yêu và các bạn tôi đâu?
Nghĩ đến họ - lòng tủi sầu, tê tái.*

*Tôi chỉ là một con chiên khờ dại
Hàng ngày theo đàn xuống bãi, lên đồi
Cỏ xanh đầy nương, suối mát thanh thoi
Chủ âu yếm vuốt ve tôi, nhỏ nhẹ...*

*Đã nhiều lần khi nô đùa vấp té
Người vỗ về như san sẻ niềm đau.
Vác lên vai để đầu tựa với đầu
Hai hơi thở quyện vào nhau làm một.*

*Bạn bè chung quanh đều là người tốt
Biết nhịn nhường những dại dột của tôi.
Chỉ nhẹ nhàng khuyên bảo đưa em thôi
Tôi lại nghĩ... mình "hót boy" thứ thiệt!*

*Rồi ngày kia, tình cò tôi quen biết
Một "soái ca hào kiệt" rất phong lưu.
Hắn rủ rê và hứa hẹn thật nhiều
Tôi choáng ngợp với bao điều mong đợi.*

*Giấu kín trong lòng, chờ thời cơ tới
Ra đi âm thầm - Đất mới chờ ta !
Bỏ đồng cỏ xanh, suối mát hiền hòa
Chào tất cả... phải tìm ra hạnh phúc !*

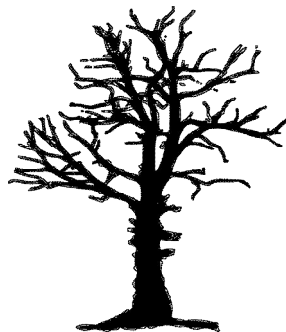
*Máy ai hiểu được dòng đời trong đục
Tôi tù hèn, ngã gục giữa trần gian.
Còn đâu một chú chiên ngoan
Còn đâu những buổi cùng đàn vui chơi*

*Bây giờ cô độc nhìn trời
Khóc than cùng ánh sao rơi đêm tàn !
Lấy ai tâm sự, ủi an
Thương về quá khứ... lệ tràn ướt mi.*

*Lòng nhủ lòng: cứ về đi
Giê-su nhân ái từ bi đón chờ.
Chủ chiên đứng tựa bao giờ
Bạn bè ôm đũa em khờ mừng vui !*

**Chuyên mục : Mỗi Tháng Một Chuyên*

THOÁT CHẾT

Như từ xưa đến nay đã có bao lời hay ý đẹp để ca tụng ơn nghĩa sinh thành của mẹ cha, thì riêng con, nếu không ghi lại những việc lạ lùng Chúa đã làm cho con - để Tạ Ôn và cao rao Lòng Thương Xót Chúa - thì con quá vô ơn bội nghĩa cùng Người. Có những khi tâm không tịnh, trí không bền, lo ra với mọi sự chung quanh, con thường không trọn lời kính sốt sắng nhưng rồi con lại xin lỗi Chúa bằng câu "Xin Cha thương xót chúng con và toàn thể giới...". Và con tin Chúa đã thương xót con biết bao dù con tội lỗi và bất xứng vô cùng.

Người đã cứu con thoát chết trong trận khủng bố nổ bom tàn khốc của nhóm Hồi Giáo cực đoan tại Bruxelles - Vương Quốc Bỉ ngày 22/03/2016 vừa qua.

Sáng hôm đó, chị dâu con và con ra phi trường Zaventem - Bruxelles đón anh con từ VN trở lại Bỉ sau thời gian về thăm mẹ. Máy bay đáp sớm 20 phút, vừa đủ thời gian cho anh con lấy hành lý và chúng con ra ngoài. Chỉ hai phút sau khi ra khỏi cửa, lúc 7g58 phút, một tiếng nổ lớn vang lên từ bên trong phi trường cùng bao nhiêu đồ nát. Bom nổ ?? Khủng bố?? Chưa kịp định thần, chưa tin vào tai, mắt mình, lại thêm một tiếng nổ dữ dội thứ hai cũng từ bên trong toà nhà phát ra. Hoảng hốt trong dòng người chạy

loạn, con rùng mình tạ ơn Chúa trăm ngàn lần vì nếu không có 20 phút máy bay hạ cánh sớm hơn giờ đã định thì chắc hẳn khi hai quả bom ấy nổ chúng con chưa ra khỏi phi trường!

Sau đó chúng con tìm được một chuyến xe bus để về nhà. Vào đến thành phố Bruxelles, chia tay anh chị con ở trạm xe, con lấy métro (*xe điện ngầm*) về hướng khác. Con bước vào toa số 2, yên tâm nghĩ rằng đã thoát xa nơi khủng bố chết chóc ghê rợn kia mà không hề ngờ những gì sắp xảy ra. Xe đông người hết chỗ ngồi, con đành đứng, vì là giờ cao điểm buổi sáng mọi người đi làm đi học, lại là ngay khu trung tâm trụ sở Liên Hiệp Âu Châu (*l'Union Européenne*). Qua trạm Maelbeek, xe vừa lăn bánh thì một tiếng nổ kinh hoàng ngay sau lưng phía bên trái con làm rung chuyển cả toa xe. Lúc ấy là 9g11 phút, quả bom thứ ba trong cùng một buổi sáng ở thủ đô Bruxelles, chỉ cách nhau hơn một tiếng đồng hồ. Con bị hất tung người lên và văng ra phía trước khoảng 2m, ngực đập mạnh vào thành ghế phía trước, rồi dội ngược ngã sập xuống sàn xe với tiếng rú không thoát nổi khỏi môi "Ôi Mẹ ơi! Ôi Chúa ơi!".

Có vật nặng nào đó, hoặc các thanh sắt trên trần xe sập xuống đập trên đầu con, hoặc ai đó đập lên con... Đèn điện tắt ngấm, cả toa xe, cả đường hầm tối đen và mù mịt dày đặc bụi khói thuốc nổ. Khi ngẩng đầu lên được, con thấy một bóng người bước ra khỏi toa xe, con chồm lên và bước theo qua cánh cửa đã nổ bung nát bấy với những thanh sắt của khung cửa sập xuống bẹp dúm chằng chịt choáng cả lối ra. Ngộp thở vì bụi khói và mùi thuốc nổ, con vừa gạt những thanh sắt ấy để chui ra ngoài, vừa run rẩy lắp bắp liên li trong hơi thở đứt quãng "*Lạy Chúa, xin thương xót con, xin thương xót chúng con...*"

Ra khỏi toa xe, vẫn theo bước bóng người trước mặt, con lần theo chút ánh sáng lơ mờ bên trái đường hầm và đến được một thang cuốn. Thang đã ngừng vì không còn điện hay đang sửa chữa trước đó, con không rõ. Bước lên được vài bậc thì Chúa ơi, một khoảng không trống rỗng đen ngòm: một hay hai bậc thang đã bị bung mất! Con không hiểu làm sao trong cái run rẩy và sợ hãi lúc đó mà con vẫn rướn người nhảy lên vượt qua được lỗ hổng của hai bậc thang bị mất đó. Con thở dốc tiếp tục leo lên từng bậc thang, đến những bậc trên cùng thì lại... mất vài bậc thang nữa như lúc nãy! Lần này thì con thật sự kiệt sức và thất thần nhìn cái hố sâu đen ngòm bên dưới. Đầu gối muốn khụy xuống, con không còn sức để nhấc nổi chân, có nhảy lên cũng sẽ rơi tòm xuống hố, và ở dưới đó có gào có chết cũng không ai nghe ai biết mà cứu, nhất là trong lúc hỗn loạn này... Bất lực và kiệt sức, chấp nhận "thua cuộc" ở cái hố thang cuốn đó để mặc cho "số phận" ra sao thì ra. Con chảy nước mắt đứng nép sang một bên nhường đường cho người phía sau. Kinh hoàng cái cảm giác sắp bị rơi xuống hố và bị nghiền nát trong đó!!! Nhưng trong giây phút thua cuộc đó lại là giây phút con nhớ các con con hơn bao giờ hết, là giây phút con nhắm mắt phó thác mọi sự cho Chúa.

Trong cơn hoảng loạn tuyệt vọng đó, con bỗng nghe bên tai có tiếng nói thật nhỏ nhẹ, thật êm ái dịu dàng "Saute!" (*Hãy nhảy đi!*). Con mở mắt, không thắc mắc, không chân chừ, nhấc chân lên, một bước một mà không cần dùng sức gì hết, con đã nhảy qua được mấy nấc thang bị mất kia (*mà nấc thang cuốn thì cao hơn thang thường*). Con biết chắc một điều: bước chân đó không phải là tự sức của cái thân xác rã rời của con lúc ấy. Và như thế con đã lên được hết cái thang cuốn và ra khỏi hầm métro xe điện ngầm. Con bước đi như trong cơn mê.

Khi ra được tới bên ngoài đường phố, (lúc đó chưa mấy người thoát ra được như con) con chỉ nhìn thấy hai người cũng vừa thoát chết từ hầm xe điện đi ra: một ông mặt đầy máu và một bà với cái lưng áo khoác dày bị nổ rách bung toi tả tưng lổp. Con nhìn xuống tay và quần áo con dính đầy máu, máu, máu và cả những mảnh da thịt nhầy nhụa. Con kinh hãi chùi vội và bàng hoàng nhận ra những vết máu và da thịt nhầy nhụa đó là của các nạn nhân khác văng lên người con, còn chính con thì hoàn toàn không bị một chút thương tích, trầy xước nào. Lại một phép màu: có chiếc taxi dừng sẵn bên đường như đang chờ con tự bao giờ. Con lên xe, lịm đi trong lời "Tạ Ôn" và "Xin Chúa thương xót con..." từ tiềm thức...

Lúc ấy thành phố mới bắt đầu náo loạn với bao tiếng còi hú của xe cảnh sát, quân đội và xe cứu thương. Tất cả hệ thống xe công cộng của thành phố ngừng hoạt động và đường dây điện thoại tắt nghẽn vì quá tải.

Vài ngày sau, con tìm thấy một mảnh cứng nhỏ, nhọn, bén ghim chặt vào cái khăn quàng cổ con quàng hôm đó, mà vị trí mảnh nhọn bén đó là ở ngay yết hầu con!

Thêm vài ngày sau nữa, con lại phát hiện ra con bị cháy xém một mảng tóc trên đỉnh đầu, nơi con bị vật nặng nào đó đập mạnh khi con ngã xuống sàn xe. Mảng tóc này đã mất thay mạng sống con.

Con xúc động nghiệm lại lời Chúa nói không một sợi tóc nào trên đầu rơi xuống mà không ngoài ý Chúa.

Trận khủng bố kinh khủng ngày 22/3/2016 bằng chất nổ, lại là thứ chất nổ có pha trộn cả đinh sắt tấm độc, đã làm khoảng 30 người chết và hơn trăm người bị thương.

Đến dự một buổi họp của chính phủ dành cho các nạn nhân, con nhìn quanh con, những người sống sót, ai cũng mang ít nhiều thương tích nặng nhẹ hoặc bị phỏng.

Còn con, không một vết trầy cũng không mất một giọt máu nào.

Theo kết quả điều tra, người ta đã xác định được chỗ đứng của tên IS ôm bom trong người. Con chỉ đứng cách đó khoảng 6m trong cùng toa xe! Với con đó là một Ổn Lớn, một phép lạ Chúa ban cho con mà con vẫn không sao hiểu được và suốt đời không thể nào quên.

Con cũng xin dâng lời tạ ơn Đức Mẹ, Thánh Giuse và Thiên Thần Bản Mệnh đã gìn giữ con. Từ bé con đã nhìn thấy nơi ba con lòng sùng kính Đức Mẹ và nhất là Thánh Cả Giuse. Mỗi khi nhớ đến ba con là con lại thấy hình ảnh Thánh Giuse và ngược lại. Trong con hình ảnh Thánh Giuse và ba con đã hòa vào nhau làm một.

Con rất thích một câu trong kinh khấn Thánh Giuse *"Xin Cha lấy tình thương như áo choàng che phủ chúng con..."* và con tin Áo Choàng của Cha Thánh Giuse đã bao bọc chở che con khỏi mọi sự dữ giữa một toa xe mà cả sắt thép cũng cháy đen, nát bấy vì chất nổ vì dã tâm của con người.

Con ghi lại những dòng này không phải để nói về con, nhưng để xác tín và Tạ Ổn.

Con Tạ Ổn Lòng Chúa Thương Xót đã không bỏ con khi con kêu cầu. Con Tạ Ổn vì Chúa đã thương xót con chứ không phải vì con tốt lành chi! Và con Tạ Ổn Chúa vì trải qua biến cố kinh động này, con càng thấm thía hơn, ngoài Chúa con không biết Tín Thác vào ai...

Xin Cha thương xót chúng con và toàn thể giới.

Ruisbroek-Bruxelles
Catherine-Marguerite Phạm Thị Thanh Diễm
diemph16@gmail.com

*Hạt Giống LTX

KHI CON QUAY LƯNG...

Con là Vicente Nguyễn Văn Thành, sinh 1974, thuộc Giáo xứ Tân Châu, Giáo phận Bà Rịa – Vũng Tàu.

Con nghe nói về lòng thương xót Chúa từ lâu rồi, nhưng con không quan tâm, mãi sau này con nghe tiếng của cha cầu nguyện Chúa chữa nhiều bệnh và lời giảng của cha thuyết phục được nhiều người tội lỗi biết tới Chúa và quay đầu ăn năn. Lúc đó con nói với những người cứ rủ rê con rằng: "Ôi linh mục nào giảng cũng vậy thôi! Hay ho gì? Giảng theo kiểu lập lờ nước đôi, và Lời Chúa thì nói một nửa, còn nửa kia để lại. Chỉ có người không biết gì mới lên mây, còn tôi chán tôi không muốn nghe!"

Nói thế không phải là con tự cao, mà vì con chưa bao giờ thấy được sự thật trong những bài giảng chau chuốt quá bóng bẩy của các linh mục để thuyết phục được con. Chỉ đơn giản thế thôi.

Mãi đến tháng 9 năm 2016, trong lúc đang buồn tình, thất nghiệp, cuộc đời thất bại hoàn toàn, rất chán nản, con lên mạng vào những trang web tìm kiếm việc làm thì bất chợt con thấy những Video bài giảng của cha về lòng Chúa thương xót. Con sức nhớ và nghĩ thầm: "Được, để xem ông linh mục Trần Đình Long này có gì mà hay dữ vậy!" Thế là con bấm vào coi thử.

Không có gì là bất ngờ. Cha không đẹp trai và sáng bóng như các cha khác, chỉ được cái giọng nói rất tốt. Hôm đó nghe cha giảng trúng ngay tâm trạng của con, và con cảm thấy mình nhỏ bé quá. Con đã bật khóc, mà không hiểu tại sao. Có lẽ vì bài giảng của cha nó quá gần gũi với đời thường, và chính điều đó làm cho con thấu hiểu về Thiên Chúa một cách hiện hữu, và Thiên Chúa cũng rất đời thường, rất gần gũi. Khi hiểu ra thì con mỉm lòng và con khóc. Đó là sự thật, đến hôm nay con mới chạy đến lòng thương xót của Chúa mà không cần một tin đồ nào giới thiệu cho con.

Đến giữa tháng 10 năm 2016, lần đầu tiên con đến giáo xứ Lạng Sơn cùng cộng đoàn lòng thương xót Chúa, cái buổi chiều đáng nhớ ấy. Trong lúc đang tuyệt vọng, cô đơn, nhưng khi nghe cha giảng và cộng đoàn sốt sắng cầu nguyện chuỗi lòng thương xót Chúa, tự nhiên con khóc nhiều lắm. Lúc này cũng là lúc ngoài trời mưa rất to, con thấy dằn vặt và cô đơn hơn bao giờ hết !

Nhìn lên tượng Chúa đóng đinh trên thập giá, con nước nỡ, rồi con chợt nhận ra rằng, Chúa Giêsu xuống thế làm người, Chúa đã cứu và ban ơn cho loài người rất nhiều mà Chúa còn bị con người phản bội tố cáo và quay lưng lại với Chúa, để cuối cùng con người trả ơn cho Chúa bằng sự sỉ nhục và đóng đinh người. Vậy đau khổ của con chỉ là bên bờ bề khổ nạn của Chúa, thì xá gì mà con khóc nữa. Con đã lau khô nước mắt và đọc theo cộng đoàn: “Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Chúa!” và con đã cảm nhận được sự bình an, trong người con nhẹ nhàng hơn.

Sau lần đầu tiên ấy, con nhìn lại những biến cố cuộc đời và con xin viết ra đây vì không thể nào trực tiếp chia sẻ với cộng đoàn được.

Trước hết con xin Chúa tha thứ tội cho con, và câu chuyện của con bắt đầu.

Năm 13 tuổi, con đi hái rau muống, bắt ốc ngoài ruộng hoang, lúc đó ruộng có giếng rất sâu nhưng vì mùa mưa nên nước ruộng ngập miệng một cái giếng rất sâu, giữa lúc trời nắng con hằng say bắt ốc, dòng nước con đang lội ẩm áp bỗng dưng bước chân cuối cùng của con vào một dòng nước lạnh. Con chợt nghe tiếng người đàn ông kề bên tai, phía trước là giếng sâu, dừng đi nữa. và con dừng lại và vội vã ra về thì chiều hôm ấy con nghe tin có một người con gái chết đuối đúng cái nơi mà bước chân cuối cùng của con vào dòng nước lạnh đó. Lúc này con đã nhận biết ơn Chúa đã cứu con. Rồi con cứ thế vô tư và chóng quên.

Một lần nữa con lại đi câu ếch ở một bãi cỏ mênh mông, không một bóng người qua lại, vào thời điểm giữa trưa, con bị trượt chân xuống ao sình, cái hồ sình đó sâu gần 20 mét. Đang khi lún xuống, con chỉ còn kịp kêu lên: "Lạy Chúa! Xin cứu con!" Chính lúc ấy, một đám cỏ mây mọc ven bờ cũng ngã và lún theo. Con ôm đồng cỏ đó, con không bị lún sình nữa và con đã thoát chết.

Năm lên 20 tuổi, con đi tắm biển vào lúc 4 giờ 30 phút sáng, trời còn rất sớm, nước biển trong veo và lạnh ngắt nên chẳng có ai tắm giờ đó cả. Nhưng con thì khác người, muốn tắm giờ đó vì nước rất sạch. Con cứ mãi mê tắm và dòng nước xoáy đã đưa con đến cái trũng nước rất lạnh. Con không biết bơi và không cách nào vào bờ được. Nước hụp ngang tai và con bắt đầu sặc sụa. Lại một lần nữa con kêu tên Giêsu. Lúc này có một con sóng ngầm cao qua đầu đi vào. Con nhìn thấy kêu lên rằng "Thôi chết con rồi!" nhưng không hiểu làm sao con sóng ấy lại nhắc nhở con lên. Khi con sóng ấy tan ra, thì con đứng bên dòng nước chỉ

tâm ngang bụng thôi. Sau giây phút boàng hoàng ấy, con quên cảm ơn Chúa.

Năm 22 tuổi, con lại tập lái xe honda. Lúc ấy gia đình còn nghèo, đi học xe đạp còn không có, nên con mượn chiếc xe honda 67 của cha xứ tập đi. Con không tập trong nhà xứ mà ra xa lộ tập. Vừa chạy ra được 2 cây số là con chui luôn vào gầm xe tải. Con nghe tiếng mọi người tri hô : "Chết thằng nhỏ rồi!" Và xe tải cứ thế đi qua nghiền nát chiếc xe honda. Khi mọi người xúm lại không tin được khi thấy con ngồi dậy mỉm cười. Có người bảo nó cười như thế coi chừng nguy hiểm, đưa vào bệnh viện, nhưng con nói không sao cả. Mọi người kiểm tra không thấy gì. Lúc đó con mới thấy mọi người thở nhẹ. Rồi con cũng quên cảm ơn Chúa đạo ấy.

Năm 23 tuổi, con lên Sài Gòn học nghề và đến năm 27 tuổi con thành công trong công việc. Tuy không giàu, nhưng con không biết tiết kiệm tiền bạc gì cả, xem việc kiếm tiền dễ như sung rụng. Con giúp cho người nghèo, nhưng lại thích xài sang để nổi tiếng. Cái tâm của con vẫn thiện lắm, nhưng con sống cũng rất chảnh, luôn cảm thấy mình giỏi hơn người, và thể hiện là trong cuộc sống ai khen mình là mình xả láng. Rồi bắt đầu con lười đi lễ lười đọc kinh sáng tối, chỉ giữ đạo ngày Chúa Nhật, nhưng đôi lúc vì cuộc vui bạn bè con bỏ lễ Chúa Nhật và từ từ là thường xuyên luôn, không xưng tội. Cứ thế trôi qua con không biết rằng mỗi lúc con xa Chúa dần, và chính con đã cắt đứt sợi dây tình yêu của Chúa nối trong cuộc đời của con lúc nào không biết.

Và con đã thất bại một thời gian khá lâu, tiền bạc kiếm khó khăn hơn, con bắt đầu tìm đến con đường bói đoán và nghĩ đến ngày tốt ngày xấu rồi đi coi bói kiếm tiền qua ngày, rồi tính toán số đề nghiên cứu về nó. Cuối cùng

vẫn không khá hơn được. Con chột nghĩ tại sao con bói cho người ta đúng mà không bói được cho cuộc đời của con ngày mai ra sao. Con ngộ ra là bói đoán là lừa bịp, nên con đã nhanh chân từ bỏ nó.

Nhờ ơn Chúa con đăng ký học vi tính ở trung tâm Tin Học Vũng Tàu , mà con mới học có một tháng thôi, không hiểu cách nào mà Giám đốc trung tâm mời con ở lại trung tâm dạy vi tính cho người ta luôn, không những thế mà dạy thiết kế đồ họa cho giám đốc trung tâm luôn. Bố mẹ nghe tin con đi dạy học thì ai nấy đều hoảng sợ và không thể tin nổi. Con đào tạo trong số học trò của con là những công chức nhà nước hay những ông chủ cửa hàng và thường là những học trò học ra nghề studio áo cưới... thời gian này vợ chồng con cái con hạnh phúc lắm, cuộc sống lúc nào cũng thấy màu hồng.

Đến cuối năm 2012 con là một trong những doanh nghiệp tư nhân đang có tình hình đi xuống xấu. Thời điểm này 2 đứa con trai của con thay phiên nhau bệnh, thay phiên nhau nằm viện. Chúng con phải đóng cửa hàng để điều trị cho con cái. Hai vợ chồng con sống trong bệnh viện nhiều ngày, ăn uống thất thường, lo vay mượn tiền lo viện phí, công việc sa sút, rồi 2 vợ chồng cũng đổ bệnh luôn.

Đến cuối năm 2013 chúng con tuyên bố phá sản, về lại nhà Tổ bên nội ở, và hai vợ chồng ra vỉa hè bán cơm dạo, chỗ nào có công nhân là đẩy xe đến để bán. Thật không đơn giản chút nào, ngày nào cũng bán ế. Con tiếp tục vay mượn, rồi đi đến vay nợ nóng lãi suất cao cũng vay.

Con bàng hoàng tê tái, cảm thấy như mình bị vợ lừa và có sự tính toán lâu nay. Vợ con không cần con phụ nữa mà khước từ với con vì lý do bán không có lời. Chúng con đã cãi nhau rất nhiều. Giờ đây vợ con đi bán về là mua cơm

hộp ngồi xem ti vi ăn, và mấy tháng nay không nấu một hột cơm nào cho con ăn cả.

Hôm nay vợ trở mặt và đối xử ác với con rồi, bây giờ vợ bảo lấy con giống như lấy nhằm một loài quỷ, tướng ngon hóa ra thùng rỗng... đó là sai lầm nhất của đời vợ con.

Lúc này đây con thấy tim mình đau lắm, nhức lắm. Vợ và 2 đứa con về nhà bên ngoại để lại con cô đơn với số nợ tự con phải chịu lấy. Con thật sự quá mệt mỏi, tim con tổn thương lắm.

Thưa cha, 3 giờ chiều con khấn lòng thương xót Chúa mới được một tháng thôi, mà ngày nào đọc là con cũng khóc nhiều lắm. Mỗi đêm con mở máy nghe cha giảng. Rất nhiều bài cha giảng rơi vào tâm trạng của con nên con khóc nhiều hơn và con thấy mũi lòng.

Qua một tháng lần chuỗi thương xót, tuy là cuộc sống chưa mấy khả quan, nhưng lòng con không còn sợ hãi như trước nữa. Điều quan trọng nhất lúc này đây con không còn thấy buồn vì cách đối xử của vợ con, mà buồn vì con đã không làm sáng danh Chúa, ân sủng Chúa đã cho con khá đặc biệt nhưng con đã không biết trân trọng. Con đã thờ ơ với Chúa bao năm qua.

Giờ phút này đây, không phải Chúa đang trừng phạt con mà là kết quả con tạo ra. Chúa không để cho con gặp tai nạn, vì nếu bị tai nạn thì con sẽ trách Chúa không công bằng vì chưa bao giờ con làm ác. Nếu Chúa cho con bệnh tật hiểm nghèo thì con lại không thấu được tình Chúa, nên Chúa đã dùng những anh em ruột thịt của con và chính người vợ cùng con tuyên hứa chung thủy với nhau khi bệnh hoạn cũng như lúc mạnh khỏe thì giờ đây mọi người đã thờ ơ với con rồi, bỏ rơi con rồi. Chúa đã đặt con vào tình thế này để con biết cái vết thương từ trong tâm hồn, và trái tim sẽ đau theo từng nhịp thở. Nỗi đau của con không phải tai

nạn, không phải bệnh tật nan y, nếu có thì cũng còn cất lên thành tiếng để được người khác thương. Nhưng vết thương từ trái tim của con thì không thể nói được, và chính khi chịu nỗi đau từ sâu thẳm của con tim thì con mới nhận ra là con đã làm cho Chúa đau như thế nào, và con mới thấu, mới thấm được khi con thờ ơ với Chúa.

Lạy Chúa Giêsu, con biết Chúa đang nhìn con, và Chúa biết con khổ đó. Xin cho con nói lại được sợi dây tơ hồng giữa Chúa với con năm xưa, mà chính con đã cắt đứt trong những năm qua.

Xin cha và cộng đoàn cầu nguyện cho con để từ nay con biết trung thành với ân sủng của Chúa, đừng để con thờ ơ hay quay lưng khi con được ơn Chúa. Con cảm nhận nỗi đau của Chúa không phải là dấu đinh trên thập giá, nhưng là nỗi đau của sự phản bội và thờ ơ rồi đi đến quay lưng với Chúa...

Đứa con cần được xót thương
Vicente Nguyễn Văn Thành

*Chứng Nhân LTX tại Việt Nam

Mùa Chay – MÙA CỨU RỜI

• Phạt Tử Hà Nội

Đầu xuân xin kính chúc cha dồi dào sức khỏe. Cầu xin Chúa che chở bảo vệ cha khỏi sự ngăn trở, gièm pha và ghen tỵ của quỷ dữ để cha vững bước trên con đường công khai gian lao và vất vả rao truyền làm chứng lòng thương yêu của Chúa.

Con là Nguyễn Cao Trọng, năm nay 68 tuổi, ở Hà Nội. Con là Phật tử tại gia nhưng cũng không tụng kinh và ít đi chùa, vì con thấy cửa chùa đang bị lợi dụng là nơi buôn thần bán thánh, mọi người đi chùa nhưng tâm bất ổn vẫn còn đầy sân hận tham sân si và thù hận.

Cách đây 3 tháng con được một người bạn đến con cho con xem quyển Kinh Thánh Tân Ước và Cựu Ước, đồng thời mời con tham gia Hội thánh Đức Chúa Trời. Lần đầu tiên con biết đến Kinh Thánh, và con bị thu hút ngay rồi tham gia hội, đồng thời con cũng tò mò tìm hiểu về tất cả những đạo lấy Kinh Thánh làm gốc và rao giảng.

Hội con theo cho rằng Đức Chúa Giêsu tái sinh lần 2 tại Hàn Quốc, và Đức Chúa Trời đã khôi phục lại lễ thực của Hội thánh lúc sơ khai.

Theo sự tìm hiểu của con, Đạo Công Giáo thờ Chúa Ba Ngôi là đạo mà cha đang giao giảng Lời Chúa và Lòng Thương Xót của Chúa. Càng tìm hiểu, con càng thấy hoang mang, vì có rất nhiều đạo Đạo: Đạo Công Giáo, đạo Chính Thống, Đạo Tin Lành, Đạo Do Thái... Sau đó con tìm hiểu

sâu hơn về đạo Công Giáo, và duyên may con được một gia đình theo đạo cho con chiếc máy nghe 500 bài giảng của cha. Con đã nghe suốt ngày đêm, và con mua một chiếc khác chép 500 bài giảng lòng Chúa Thương Xót để gửi về quê cho mọi người ở nhà nghe.

Con cảm ơn Chúa đã đưa con đến với Kinh Thánh và gia đình đã cho con nghe những bài giảng của cha. Mặc dù con là phật tử nhưng ngay từ bé và suốt quãng đời khổ ải gian truân sau này con luôn tâm niệm rằng có một Đấng Tối Cao trên trời, đã tạo ra trái đất, vũ trụ cùng muôn loài, trong đó có con và cha. Người đã thử thách con, trừng phạt con, tha thứ cho con không biết bao nhiêu lần, và cho đến bây giờ Người vẫn thương yêu con, vẫn mong chờ con trở về trong vòng tay yêu thương của Người mặc dù biết con vẫn còn đầy tội lỗi.

Cha ơi, hãy chỉ cho con nếu con đi theo Chúa thì con lựa chọn ai? Bởi con mới biết về Kinh Thánh mấy tháng nay, nhưng tâm nguyện của con rất muốn là người làm chứng cho lòng thương xót của Chúa, vì con linh cảm rằng con đã nhiều lần gặp Chúa mà con không hề biết.

Kính chúc cha sức khỏe và mong được gặp cha!

Nguyễn Cao Trọng
osho_hn@yahoo.com

• Tỉnh Quảng Ninh

Con là Maria Võ Thị Lựu, thuộc chi họ Trà Đông, huyện Bắc Trà My, một chi họ xa xôi hẻo lánh ở tỉnh Quảng Ninh.

Lúc đầu con chưa biết gì về cha, nhờ cha xứ của con tặng cho con cái máy nghe 500 bài giảng lòng Chúa thương xót. Con mở ra nghe lời giảng của cha cùng với những

chứng nhân trong nước và ngoài nước đã được Chúa chữa lành.

Ngày nào, giờ nào, bất cứ đi đâu hoặc làm việc gì con cũng mang theo chiếc máy bên mình để nghe. Lòng con luôn ao ước được gặp cha để xin cha cầu nguyện cho con và mọi thành viên trong gia đình.

Thế rồi con tìm được địa chỉ và số điện thoại của cha, nhưng con ngại cha còn bận nhiều việc, nên con mạn phép nhắn tin cho cha, kể rõ bệnh tình của con, nhờ cha cầu nguyện xin Chúa chữa lành cho con.

Đúng là sự nhiệm mầu của Chúa. Con bị thoái hóa cột sống, thoát vị đĩa đệm, đi đứng rất khó khăn. Con uống đủ thứ thuốc mà vẫn không khỏi, bác sĩ bảo phải phẫu thuật mới khỏi. Vậy mà từ ngày con được cha và cộng đoàn cầu nguyện cho con, dù ở xa cha, nhưng con tin Chúa sẽ chữa lành cho con.

Tạ ơn Chúa, nay căn bệnh của con đã khỏi hẳn. Con đi lại bình thường khỏe mạnh. Con mừng lắm! Con viết những giòng chữ này gửi vào để tạ ơn Chúa và Mẹ và làm chứng cho Lòng Thương Xót Chúa đã cứu chữa con, cho con khỏi bệnh.

Kính chúc cha và bà con cộng đoàn tràn đầy hồng ân Chúa, luôn hạnh phúc và bình an.

Võ Thị Lưu

• Tân Tòng Hà Nội

Con là Maria Đoàn Thị Tươi, tân tòng, 60 tuổi. Con ở giáo xứ Nam Định, nhà thờ Đức Mẹ giáo phận Hà Nội.

Con biết đến Giáo Điểm Tin Mừng từ ngày 3-12-2016 qua chú em chồng giới thiệu cho con biết. Con đã đến dự thánh lễ và giờ cầu nguyện Lòng Chúa Thương Xót tại Giáo Điểm. Chúa đã cho con khỏi bệnh đau khớp bả vai và

tay, không còn nhứt trong xương nữa. Đường máu của con trước đây cao lắm, giờ không còn cao nữa.

Con có mua được 18 cái máy nghe 500 bài giảng lòng Chúa thương xót, đem về Bắc con tặng hết cho bà con. Ở ngoài này ít người biết đến lòng thương xót Chúa lắm.

Con có người bạn làm bác sĩ ở tỉnh Nam Định, người ngoại đạo. Bố của người ấy bị bệnh ung thư tụy. Con cho bạn ấy địa chỉ và email của cha để bạn ấy viết thư xin khẩn cho bố bạn ấy, nay con xin 1 cái máy nghe 500 bài giảng lòng thương xót cho bác ấy nghe, vì con là tân tông con không biết nói thế nào về Chúa. Nhờ vậy bác ấy đã tin vào Chúa. Bác ấy tên là Nguyễn Anh Đông, sinh năm 1936, hiện ở phường Thống Nhất, Tỉnh Nam Định. Nay bác ấy thấy khỏe người, ngồi dậy đi lại và ăn được một bát cơm đầy rồi.

Con chỉ làm nội trợ, không làm gì ra tiền. Con đang dành dụm tiết kiệm để vào Giáo Điểm Tin Mừng tạ ơn và làm chứng cho Chúa.

Bây giờ con rất tin vào Chúa và luôn luôn tín thác vào Chúa thôi. Ngày nào lúc 3 giờ chiều con cũng vào nhà thờ cầu nguyện : "Vì cuộc khổ nạn đau thương của Chúa Giêsu, xin Cha thương xót chúng con và toàn thể giới"

Maria Đoàn Thị Tươi, tân tông

• Thành Phố Vũng Tàu

Xin cha và cộng đoàn cầu nguyện cho gia đình con, nhất là chồng con Giuse Trương Quang Đại. Chồng con tân tông hơn 7 năm rồi mà không đi lễ đọc kinh, anh cứng lòng tin lắm. Bố con, 2 em con cũng cứng lòng tin, khô khan nguội lạnh lắm. Con có 2 em gái lấy chồng cũng là tân tông mà 4 cháu của con không được rửa tội. Các em cũng khô khan nguội lạnh với Chúa lắm. Bản thân con cũng tội lỗi.

Giờ con đang bị liệt nửa người dưới vì té xe dập tủy. Nếu đẹp lòng Chúa, con xin Chúa chữa lành, cho con đứng dậy đi lại được như trước. Còn nếu Chúa muốn con chịu đựng căn bệnh này để cứu rỗi các linh hồn, con xin Chúa cho con sức mạnh để tin thác vào Chúa nhiều hơn.

Con xin làm chứng cho em dâu con. Em bị bệnh hạch ở cổ, vì hồi đó em sinh em bé không mổ được, nên 1 năm sau mới đi khám. Bác sĩ nói cục hạch chạy xuống tim nên nhịp tim không ổn định không mổ được. Vậy là con nhắn tin xin cha và cộng đoàn cầu nguyện cho em. Một tuần sau em đã mổ và giờ đã khỏi.

Em gái con đi sinh, nằm mãi 4 ngày mà chẳng sinh được. Con lại nhắn tin xin cha và cộng đoàn cầu nguyện cho em con. Hai ngày sau, em con đã sinh, mẹ khỏe con khỏe, giờ cháu được hơn 5 tháng rồi. Em dâu con là Maria Nguyễn Thị Thu Thảo, là tân tông, ở phường 12, Tp Vũng Tàu. Em gái con là Maria Trần Thị Thanh Thanh, cũng ở phường 12 Vũng Tàu.

tranthaivt2015@gmail.com

• Thành Phố Huế

Gia đình con đã nhận được các ơn sau:

Bà nội con là Nguyễn Thị Chín, vốn bệnh tật đau nhức, khó ăn uống và ngủ. Nhưng sau khi con đưa bà máy nghe 500 bài giảng lòng Chúa thương xót, bà con siêng năng nghe suốt từ sáng đến chiều tối, kể cả khi đi ngủ. Giờ đây bà con đã ăn được, ngủ được. Con còn in và chỉ cho bà nội con cách đọc kinh và lần chuỗi Lòng Chúa Thương Xót nữa.

Bố mẹ con cũng nghe 500 bài giảng lòng thương xót mỗi ngày. Con cũng in kinh, và tối cả nhà con cùng đọc kinh Lòng Chúa Thương Xót.

Khi con còn nhỏ, cả nhà cùng đọc kinh tối, nhưng sau này mỗi người mỗi việc, công ăn việc làm chỗ làm và giờ giấc khác nhau nên không đọc kinh chung. Bố con ban đầu không chịu, nhưng bây giờ chịu đọc kinh chung với mẹ con và con rồi. Quả thật, chỉ có Chúa mới làm được việc kỳ diệu này thôi.

Ngoài ra, con còn đưa máy 500 bài giảng lòng thương xót và tập san "Nhờ Mẹ đến với Chúa" cho bạn con và gia đình ngoài Phan Thiết nữa. Em họ con tên Long, đã từng bán máy nghe đi mua ma túy, nhưng sau đó đi chuộc lại. Khi đưa máy cho Long, con cầu xin Chúa cho con mạnh dạn và làm thế nào hoán đổi Long, con không biết em con có nghe không, nếu em con bán đi thì người khác cũng được nghe cha giảng.

Con là đứa tội lỗi, và việc con làm như muối bỏ bể, nhưng Chúa lại thương con và gia đình con quá. Dù Chúa cho con thế nào, con cũng xin vâng, con chỉ mong có sức mạnh, lòng nhiệt huyết để qua lời nói việc làm của con loan truyền về Chúa cho nhiều người hơn.

*Maria Cecilia Chu Hoàng Phú Khuê
phukhue2016@gmail.com*

• Thành Phố Sài Gòn

Con lên tìm cha tại Giáo Điểm Tin Mừng bên Nhà Bè rồi. Con mua máy 500 bài giảng lòng Chúa thương xót. Con nghe và con ghiền mất rồi. Con mong trong lúc nghe những bài giảng của cha, con sẽ ngộ ra được điều mà Chúa muốn gửi gắm cho con qua cha.

Xin cha và cộng đoàn cùng hiệp ý cầu nguyện cho những người rối đạo như con, những người bệnh tật, ốm đau, những con người còn đang đau khổ luôn biết tin thác

vào lòng thương xót của Chúa để kiên tâm sống và rao giảng Chúa đến cho mọi người.

Con biết đến cha và lòng thương xót Chúa lâu rồi, nhưng lúc đó con chai lì không nhận ra hồng ân bao la của Chúa ban xuống cho mình.

Thời gian gần đây do Chúa Thánh Thần soi sáng, con lên youtube cứ tìm clip của cha và nghe. Nghe hết bài này đến bài khác và con ghiền luôn. Cứ mở máy nghe suốt.

Con mong Chúa không bỏ rơi linh hồn tội lỗi này.

Cứ nghe những bài giảng của cha về lòng thương xót của Chúa là con khóc như Chúa đang rất gần con và động chạm vào con. Con cứ khóc như đứa con hoang đàng được Chúa nhận về chăm sóc.

Xin cha và cộng đoàn cầu nguyện cho con.

Đứa con tội lỗi
kimphuong8484@gmail.com

• Thành Phố Đà Lạt

Cha Long ơi, tuy con chưa có may mắn được gặp cha, nhưng con luôn tin tưởng ở cha. Mỗi khi có chuyện dù vui, buồn, lo âu hay đau khổ con đều tìm an ủi nơi Chúa Giêsu, Đức Mẹ và cây nhòe lời cầu của cha. Con biết con làm phiền cha nhiều, nhưng con không thể nói với ai những đau buồn của con!

Tuổi thơ của con bị tách ra vì nhà con theo đạo các bạn ghét bỏ nhạo báng, con thường lẻ loi một mình. Ngày đó con xin mẹ cho con đi tu nhưng mẹ con không đồng ý, âu đó cũng là ý Chúa. Đến nhà thờ con còn không biết thì làm sao con tìm được tu viện.

Năm 18 tuổi, con gặp một biến cố mà đến bây giờ con mới nói với cha, cứ đầu mãi con sợ con điên mất. Cha ơi! Con bị chính anh ruột định cưỡng hiếp nhưng không

thành. Con đã được Chúa và Mẹ gìn giữ. Con tạ ơn Chúa. Từ đó con luôn sống trong lo sợ. Điều đó luôn ám ảnh con. Con mất phương hướng hoàn toàn. Tuy vậy con nhưng con vẫn một lòng tin cậy vào Chúa và cầu nguyện mỗi ngày. Lúc đó con như người đi trong bóng tối.

Rồi do mai mối con lấy chồng. Chồng con là người hiền lành, nhưng con vẫn không thể hoà mình vào cuộc sống. Mọi thứ thật khó khăn, nỗi ám ảnh luôn vây lấy con. Mỗi khi như thế con thường xin khẩn Đức Mẹ. Đã vậy chồng con lại lười biếng việc thờ phượng Chúa, con càng buồn và đau đớn hơn, chỉ biết âm thầm cầu nguyện và chịu đựng.

Cho đến khi con nhận được ảnh và cuốn sách về lòng Chúa thương xót, được Cha xứ thương hướng dẫn tận tình, con bắt đầu lần chuỗi. Rồi được nghe 500 bài giảng của cha thì mọi thứ trong con đều đổi thay hết. Con nhận ra Chúa và Mẹ yêu con vô cùng và Chúa đã thay đổi gia đình con.

Năm nay gia đình con đã thay đổi. Mừng nhất là chồng con chăm chỉ đi lễ và lần chuỗi cùng con mỗi ngày. Hai đứa con gái của con biết vâng lời.

Con tạ ơn Chúa, Mẹ. Nguyện xin Chúa ở cùng cha và nhờ vào các bài giảng của cha về lòng Chúa thương xót mà nhiều người nhận biết Chúa. Xin cho cha luôn mạnh khoẻ, bình an để mãi đem yêu thương cho muôn người.

*Đứa con sầu muộn
maigvkt@gmail.com*

*Chuyên mục : Công tác Bác Ái CDLCTX Giáo Điểm Tin Mừng
& Nhóm Thiên Nguyên Tin Thác

“...YÊU THƯƠNG NHIỀU HƠN”

Mùa Chay-Mùa giáo hội muốn ta nhìn lại chính mình. Nhìn lại để nhận ra thân phận mỏng giòn yếu đuối của mình, “cát bụi trở về cát bụi”. Đó là thời gian cần thiết để tạm “dừng chân” soi lại mình để nhận ra những thiếu sót, lỗi lầm, bon chen ích kỷ, ham muốn, và cả những đau khổ mình gây ra cho kẻ khác. Con người vốn yếu đuối nên dễ bị cám dỗ, tha hoá, hư hỏng để rồi đánh mất chính mình. Có những lúc chước cám dỗ được “ngụy trang” bằng cả hình thức tốt đẹp, thơ mộng, êm đềm như mặt biển bình minh lặng gió, nhưng nếu ta không cảnh giác thì những ngọn sóng ngầm dưới lớp phẳng lặng kia có thể cuốn cát và lay đá đòi ta xa Chúa và xa anh em.

Mùa Chay không chỉ dừng lại ở chỗ nhận biết tội lỗi mình rồi khóc lóc kêu than, nhưng thúc đẩy ta phải thực hành sám hối bằng yêu thương, yêu thương nhiều hơn nữa, nhất là những mảnh đời cơ cực khôn khó quanh ta.

Trong tâm tình yêu thương sống bác ái chia sẻ Mùa Chay năm 2017, nhóm Thiện Nguyện Tín Thác và cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót Giáo điểm Tin Mừng lên đường cho chuyến hành trình Bác Ái trong mùa Chay Thánh đến với những xứ đạo có những gia đình khó khăn thuộc 4 Giáo Phận (GP) : GP Mỹ Tho, GP Đà Lạt, GP Bà Rịa Vũng Tàu và GP Phú Cường để trao tặng mỗi nơi khoảng 1000 phần quà được góp nhặt từ muôn tấm lòng biết sẻ chia, biết cho đi...

Đặc biệt hơn cả là thứ Tư Lễ Tro, ngày 01/03. DTGM Phaolô đến Giáo điểm dâng thánh lễ khai mạc 40 ngày Tỉnh Tâm Mùa Chay và phát tặng hơn 300 phần quà cho những gia đình khó khăn đang sinh sống trong vùng.

Nếu chúng ta để mình nhàn cư, ma quỷ sẽ hành động, sẽ có nhiều đất dụng võ trong cuộc sống của mình. Chúng ta phải cầu nguyện, và cầu nguyện thôi chưa đủ, chúng ta phải sống yêu thương. YÊU THƯƠNG NHIỀU HƠN như phần thứ ba trong câu khẩu hiệu. YÊU THƯƠNG bằng những hành động cụ thể, không chỉ là lời nói suông, những hành động cụ thể của lòng thương xót, thì ma quỷ không còn cơ hội, không còn đất sống trong cuộc sống của chúng ta.

Nhìn bà con đến nhận những phần quà bé mọn mà chúng tôi trao gởi, người chân trần, người đồ bộ lấm lem, các cụ già tay run run cầm tờ phiếu, tấm lưng còng đôi mắt rung rung, nhìn các em bé thay cha mẹ đi làm xa đến nhận

quà ôm tong teo da đen nhẻm mà nhói lòng. Nhìn bà con cười hạnh phúc, nhìn các em nâng niu trái bong bóng mà thấy mình thật may mắn và hạnh phúc hơn nhiều nhiều người lắm.

Nhìn bà con tay cầm những bức ảnh Lòng Chúa Thương Xót, những cuốn sách kinh nhỏ xíu “Tâm thư lòng nhân hậu của Cha”, những tràng chuỗi mân côi, chuỗi lòng thương xót đơn sơ mà lòng chúng tôi nghẹn ngào xúc động. Bà con nâng niu như những báu vật, đeo vào cổ, ôm vào lòng đọc dòng chữ “*Lạy Chúa Giêsu con tín thác vào Chúa*”. Nhìn bà con tay giơ cao bức ảnh với những ánh mắt ấm áp và nụ cười hạnh phúc cảm nghiệm tình Chúa quá bao la, dù cuộc sống rất khốn khổ và thiếu thốn bà con vẫn không ngừng tin vào tình yêu của Chúa.

Đó là một cách thức nội tâm hóa cuộc sống quanh ta. Một cách thể cầu nguyện trong cuộc sống ồn ào náo nhiệt, giữa dòng đời ngược xuôi, giữa lo lắng bề bộn. Có lẽ trong cuộc sống phức tạp, quay cuồng, vội vã của thời đại, chúng ta càng cần hơn bao giờ hết một tâm hồn cầu nguyện, một sự nội tâm hóa, một cách "nối mạng trực tuyến" với Lòng Xót Thương của Thiên Chúa.

Chúng tôi nhìn thấy đó, xót xa đó nhưng chẳng biết làm gì ngoài việc khẩn xin tình yêu và Lòng Chúa Thương Xót. Xin Chúa thương che chở và bảo vệ đoàn chiên của Người. Vì thiếu ăn, thiếu mặc và thiếu hiểu biết mà đời sống một số hộ gia đình xuống cấp trầm trọng. Vệ sinh thiếu thốn, bệnh tình không được chữa trị đúng thầy đúng thuốc đã làm cho bệnh tình của các

cụ ông, cụ bà - những người mà tôi từng gặp gỡ trong những chuyến công tác - trở nên ngơ ngơ, ngẩn ngẩn... Xót xa lắm chứ, đau đớn lắm chứ nhưng biết làm sao khi cái vòng luẩn quẩn của nghèo khổ cứ bám chặt lấy, không chịu buông tha cho số phận con người. Nghèo khổ sinh ra bệnh tật, và cũng chỉ vì nghèo cho nên sinh ra muôn nỗi khó khăn...

Chẳng ai muốn rời xa quê hương nơi chôn nhau cắt rốn của mình cả. Chẳng ai muốn bỏ xứ mà đi nếu không vì hai chữ “mưu sinh”. Thế nhưng khổ quá, nghèo quá biết làm sao bây giờ ?

Vào sa mạc nội tâm để giúp chúng ta tĩnh tâm SỐNG CHẬM LẠI, để đời sống được định hình theo thói quen của chúng ta được thổi vào một luồng gió mới; luồng gió của THÁNH THẦN, luồng gió của YÊU THƯƠNG, luồng gió của LÒNG THƯỜNG XÓT !

Vào sa mạc nội tâm để tĩnh tâm giúp ta thoát khỏi những náo nhiệt của cuộc đời, để dễ dàng gặp gỡ Chúa hơn, dễ dàng để Ngài quyền rũ, để được Ngài biến đổi. Để chúng ta có một sự thay đổi tận căn, để chúng ta biết suy nghĩ khác với xã hội nhưng phù hợp với Phúc Âm. Ở trong sa mạc nội tâm này, chính vì sống chậm lại, chúng ta có nhiều cơ hội, nhiều thời gian, nhiều khoảng trống hơn để cầu nguyện, để lắng nghe, để tâm hồn mình nhạy bén hơn, SỐNG CHẬM LẠI, NGHĨ KHÁC ĐI không gì khác hơn là một lối sống biết yêu thương nhiều hơn.

Sao phải đợi được yêu rồi mới đem lòng yêu người ?

Sao phải đợi có thật nhiều rồi mới chia sẻ một chút ?

Sao phải đợi có thời gian mới đem sức mình ra phục vụ ? Bạn ơi, sao phải đợi ? Bởi có thể rằng không biết bạn sẽ đợi đến bao giờ !

Tạ ơn Chúa đã tuyển chọn và mời gọi chúng con ra đi loan báo Lòng Chúa Thương Xót, đã cho chúng con được trải nghiệm Lòng Thương Xót của Chúa qua những chuyến công tác bác ái. Xin tình yêu Chúa hoán cải và đổi mới tâm can chúng con để chúng con chỉ sống cho tình yêu và hoạt động vì tình yêu Chúa mà thôi.

Mùa Chay này là thời điểm thuận lợi nhất để chúng ta YÊU THƯƠNG NHIỀU HƠN, để chiến thắng những cám dỗ, những cạm bẫy ngọt ngào của ma quỷ trong thế giới ngay nay.

*Ôi lạy Chúa, mở cho con đôi mắt,
Thấy tình yêu kỳ diệu Chúa khắp nơi.
Con mù lòa, bên vệ đường hành khát,
Xin chữa con để nhìn thấy Nhan Ngài.
Cúi lạy Ngài, cho tai con nghe rõ
Tiếng tha nhân cầu khẩn lượng hải hà.
Họ khổ đau, họ kêu gào than thở,
Đừng để con cứ giả điếc làm ngơ.*

*Cúi lạy Ngài, xin mở rộng tay con,
Luôn nắm lại giữ khư khư tất cả.
Trước cửa nhà có người nghèo đói lả,
Xin dạy con biết chia sẻ cho người.*

*Cúi lạy Ngài, cho chân con vững chãi,
Để tiến lên dấu đường sá hiểm nguy.
Nguyện theo Ngài, thập giá đâu quản ngại,
Chúa cầm tay mà dẫn bước con đi. Amen*

Tín Thác
Mùa Chay 2017

**Chuyên Giáo Điểm*

**Đất,
người,
tinh thần lòng thương xót**

Chỉ còn không đầy một tuần nữa là đến ngày khai mạc 40 ngày tĩnh tâm Mùa Chay năm 2017 của Cộng đoàn cầu nguyện Lòng Chúa Thương Xót (LCTX) tại Giáo Điểm Tin Mừng. Mọi người kéo nhau về đây để tìm lại chính mình và trở về với Thiên Chúa – trở về với LCTX. Có lẽ, không thể nói hết cảm xúc, niềm vui, sự bình an trong tâm hồn mà mỗi người cảm nhận được sau lần về đây.

Một không gian yên tĩnh nhưng không trống vắng mà màu mỡ, xanh tươi, một giáo điểm đơn sơ với những con người cũng đơn sơ, nhỏ bé, nhưng đầy sức sống và chan chứa tình người... đó là những gì mà ai cũng cảm nhận được khi đặt chân lên mảnh đất “giáo điểm Tin Mừng Lòng Thương Xót”. Mảnh đất khô cằn trong sinh lầy ghi dấu kỷ niệm, mảnh đất khó quên đối với những ai đã đặt chân đến dù chỉ một lần.

Nhưng thử hỏi lại mình xem tại sao người ta lại chọn nơi đây mà không phải là một khu du lịch, một nơi vui chơi giải trí hay

một nơi nào khác? Chính những gì diễn ra ở đây mỗi ngày sẽ trả lời. Chính nơi đây, nơi mảnh đất này họ đã, đang và sẽ đi tìm cái mục đích của cuộc đời mình, đó chính là Tình Yêu Lòng Thương Xót, họ được tìm lại chính mình, họ được chữa lành... Chính nơi đây họ mới có thể tìm được những giá trị đích thực, giá trị vĩnh cửu cho cuộc đời chúng ta ; chứ không phải họ dựa nơi đây để trục lợi, để ăn cắp, để đứng yên lặng trước tượng Chúa mà tay thì đang trong túi người bên cạnh, chứ không phải họ dựa nơi đây như là một chỗ ngả lưng để chờ hết giờ cầu nguyện, tan tầm là kéo nhau đi tụ họp, ăn chơi, nhậu nhẹt, đàng điếm...

“Chỉ có một điều cần thiết mà thôi, Maria đã chọn phần tốt nhất và không bị lấy đi” (Lc 10, 42). Chính những con người họ đã đến nơi này đã hy sinh tất cả, từ bỏ tất cả để chọn phần tốt nhất cho mình, nơi họ duy nhất còn lại là Lòng Thương Xót. Nhưng trái lại những cái họ hy sinh, từ bỏ thì lại là những cái mà hầu như mỗi con người hôm nay đang tìm kiếm, đang tranh dành dù có phải đánh đổi tất cả, kể cả đạo đức và nhân phẩm.

Còn chúng ta thì sao? Chúng ta đã chọn phần tốt nhất cho mình chưa? Những gì chúng ta tìm kiếm được và sẽ kiếm tìm một ngày nào đó có bị lấy đi không? Sau 40 ngày tĩnh tâm, có lẽ phần nào đó có thể giúp ta trả lời được những câu hỏi trên và cũng qua đó chúng ta củng cố được tinh thần, tăng thêm

Thần Khí để lên đường kiếm tìm và chọn lựa những giá trị đích thực và vĩnh cửu cho cuộc sống mình.

Cầu chúc cho tất cả mọi người sau 40 ngày tĩnh tâm mùa Chay tại Giáo điểm Tin Mừng – Nhà Bè này, sẽ tìm lại được chính mình, kiếm tìm được Thiên Chúa và chọn được phần tốt nhất mà không bao giờ bị lấy đi. Mỗi chúng ta hãy là một “lòng thương xót” nơi chốn thành đô, nơi giảng đường, nơi sở làm, nơi ta đang sống để luôn tìm kiếm cái cùng đích của đời mình đó chính là Lòng Chúa Thương Xót , nơi Ngài sẽ có tất cả và không ai lấy được.

Kiểm tìm và kết hợp với Thiên Chúa là phần tốt nhất, bền vững nhất và vĩnh cửu nhất. Để qua đó chính mỗi chúng ta “trở nên tấm bánh bẻ ra cho muôn người”. Chính cuộc sống chúng ta sẽ làm chứng cho Chúa ở chung quanh ta và thế giới này, một thế giới đầy tội lỗi, bất công, một thế giới đang đưa con người đến nơi đắm chìm trong tội lỗi và dẫn đến diệt vong. Chính Thần Khí Ngài sẽ sống trong ta, hướng dẫn ta. Từ đó, chúng ta có thể đồng dạng nói lên như Thánh Phaolô rằng: *“Tôi sống, nhưng không còn phải là tôi, mà là Đức Kitô sống trong tôi”* (Gl 2,20).

Trong lá thư mục tử mùa chay 2017, Đức Tổng GM Phaolô nhấn mạnh : *“...Mùa Chay mở ra cho chúng ta một thời kỳ thống hối ăn năn, một mùa chiến đấu thiêng liêng với những cám dỗ của thần dữ và với bao cạm*

bầy của thế gian, để vững bước trên hành trình thiêng liêng và tiến gần đến ơn cứu độ. Mùa Chay là thời gian thuận tiện để cầu nguyện, ăn chay và làm việc bác ái...”

Cuối bài chia sẻ, Đức Tổng GM Phaolô nhấn mạnh thêm: “Tôi xin các mục tử hãy siêng năng chuẩn bị cho giáo dân biết suy niệm về mầu nhiệm “Khổ Nạn và Phục Sinh” của Chúa. Hãy siêng năng ngồi toà giải tội, để các kitô hữu có nhiều cơ hội lãnh nhận ơn tha thứ và được chữa lành. Hãy tận tâm thi hành sứ vụ làm chứng cho “Lòng Thương Xót bao la vô bờ bến”.

Mong ước mọi người sẽ chọn nơi yên tĩnh mà không trống vắng này làm nơi hẹn hò, hội ngộ - hẹn hò với trái tim nhân hậu thương xót, hội ngộ với muôn ngàn trái tim nồng ấm vừa được chữa lành và **hội ngộ nơi đích điểm cuối cùng của cuộc đời là Đất lòng thương xót, người lòng thương xót và tình thần lòng thương xót !**

*Người Giáo điểm
Chay 2017*

*Chúa ăn chay bốn mươi ngày
Tĩnh tâm chuẩn bị phút giây nhục hình
Nhưng là sứ vụ hoàn thành
Cứu dân thoát ách tội tình trần gian
Ngài vâng lời, chẳng kêu than
Lại xin tha kẻ đang tâm giết mình*

*Xin cho con cũng biết ăn chay
Tại nơi giáo điểm bốn mươi ngày liền
Tĩnh tâm cầu nguyện chân thành
Để được Trở Về với Lòng Xót Thương*

*Khiêm nhường, sám hối, hy sinh
Nguyện cầu, bác ái, hãm mình, sẻ chia
Nguyện lòng thương xót chí cao
Dạy con biết sống thương yêu mọi người.*

Lễ Kính Thánh Giuse 19/3

NGƯỜI THỌ MỘC CÔNG CHÍNH

Trong sa mạc, Môisê giương cao con rắn đồng, ai trong Israel bị rắn độc cắn mà nhìn lên con rắn bằng đồng đó, thì được chữa lành và khỏi chết.

Con rắn đồng trong sa mạc là hình bóng Đức Giêsu chết tử nạn thập giá.

Đức Giêsu cũng được Đức Chúa Cha giương cao trên thập giá trước thế gian, nơi cuộc tử nạn và chói lòa vinh quang phục sinh của Người. Những ai tin vào Đức Giêsu Phục Sinh sẽ được Người kéo lên, không phải lên trời, nhưng kéo từ cõi thấp u buồn của tội lỗi lên cõi cao, được hội nhập vào trong nước Thiên Chúa đầy tràn bình an, vui mừng, hạnh phúc muôn đời.

Trong Mùa Chay này, việc làm đầu tiên của cộng đoàn cầu nguyện Lòng Thương Xót Chúa Giáo Điểm Tin Mừng là tin và nhận Đức Giêsu, không tin và nhận những nghi thức bên ngoài. Việc tin và nhận Đức Giêsu vào đời mình chính là tin và nhận Con Thiên Chúa chết đau thương thập giá đã sống lại để cứu độ ta, vì yêu thương ta *“Thiên Chúa sai Con của Ngài đến thế gian, không phải để lên án thế gian, nhưng là để thế gian, nhờ Con của Người mà được cứu độ.”* (Ga 3,17)

Nếu chúng ta chỉ tin vào các của lễ, các việc đạo đức ăn chay hãm mình, các nghi thức phụng tự bên ngoài để đạt

được Nước Trời mà không tin nhận Đức Giêsu, tin như thế là đang nằm trong án chết, như Kinh Thánh nói : *“Ai tin vào Con của Người, thì không bị lên án; nhưng kẻ không tin, thì bị lên án rồi, vì đã không tin vào danh của Con Một Thiên Chúa.”* (Ga 3,18).

Chúng ta đang ở trong tháng ba, tháng kính thánh Giuse. Cùng nhau dành ít phút suy niệm về “Người Thợ Mộc Công Chính”.

Nếu thánh Giuse là gương mẫu cho các gia trưởng hôm nay, thì chúng ta phải noi gương ngài thế nào ?

*** Xét về mặt xã hội :** Thánh Giuse quả thật là một vị gia trưởng đã thất bại nặng nề trên đường đời. Nhiều gia trưởng thời đó cũng như ngày nay đã làm cho gia đình họ được sung túc, cơm no áo ấm, nhà cao cửa rộng hơn thánh Giuse nhiều lần.

*** Về chức vị ở đời :** Rất nhiều gia trưởng đã làm rạng rỡ cho gia đình vì những chức tước thế giá của họ. Có khi “một người làm quan, cả họ được nhờ!” Vợ con của những người gia trưởng này hãnh diện vì địa vị của cha/chồng họ trong xã hội. Phần thánh Giuse suốt đời chẳng có được chức tước địa vị nào. Ngài bị khinh rẻ, không những ở Nazaret, mà còn ở khắp vùng Galilê. Nên khi Đức Giêsu đi rao giảng, những kẻ chống đối đã miệt thị : *“Ông này chẳng phải là ông Giêsu, con ông Giuse đó sao?”* (Ga 6,42).

*** Về vấn đề lao động :** Cũng phải công nhận rằng không cần có thánh Giuse làm lao động, thì mọi người cũng đã phải lao động, tay làm hàm nhai, hai bàn tay đen đui lấy bát cơm trắng. Vì lao động là quy luật gắn liền với con người kể từ khi Adam bỏ Chúa mà đi phạm tội. Đọc báo chí, ta thấy ngày nay có những người chồng người cha nhọc nhằn mưu

sinh cơ cực để lo cho vợ con đâu thua gì Thánh Giuse ngày xưa!

*** Về mặt gia đình :** Thật sự thánh Giuse là một gia trưởng “lép vế” nhất. Khi bằng an thì âm thầm làm việc sau bốn bức tường. Khi tai biến phải trốn chạy thì thiên thần kêu Giuse. Nhưng lúc giao dịch với bên ngoài thì vai chính lại là Đức Maria và Hài Nhi Giêsu. Khi các nhà hiền sĩ đến bái lạy Đức Giêsu thì Kinh Thánh chép : *“Vào nhà, họ thấy Hài Nhi cùng Maria Mẹ Người, và họ phục mình xuống bái yết Người”* (Mt 2,11). Không thấy nhắc gì đến Giuse cả!

Khi Đức Mẹ và Thánh Giuse đem hài nhi Giêsu lên Giêrusalem để tiến dâng cho Chúa, tiên tri Simêon chỉ nói với Đức Mẹ : *“Còn chính bà, một lưỡi gươm sẽ đâm thấu tâm hồn bà.”* (Lc 2,35). Còn Giuse, chỉ là cái bóng mờ bị lãng quên!

*** Trước mặt Thiên Chúa :** Giuse coi như một người bị bạc đãi! Công nghiệp như thế, tận tụy như thế, mà thánh Giuse hầu như còn kém cạnh với các tông đồ và các thánh khác. Vì suốt đời thánh Giuse, Ngài không được làm một phép lạ nào. Và khi Đức Giêsu sống lại trong vinh quang thì thánh Giuse chắc đã qua đời rồi, không thấy nhắc gì tới!

Thánh Giuse sống âm thầm, chết âm thầm, thậm chí ngày hôm nay người ta cũng chẳng biết nắm mồ của Ngài ở đâu. Nhưng có một điều chắc chắn, thánh Giuse đã an nghỉ trong bàn tay Đức Giêsu và đã được chôn cất trong sâu thẳm của trái tim Đức Giêsu Kitô (Lc 10,20). Suy niệm như vậy làm cho các tín hữu phải nghĩ lại khi thấy mình còn quá lo âu và quá tốn phí trong việc ma chay mồ mả giỗ chạp. Đã có những người sẵn sàng “vung tiền qua cửa sổ” thi nhau làm những nắm mồ vĩ đại cho những người quá cố trong gia đình mình như trong trong các “Thành Phố ma”. Mục đích chỉ để lấy tiếng như “con gà đua nhau tiếng gáy”, mà nào có hiệu ử gì?

Hôm nay, trong Nước Thiên Chúa, ngoài Đức Maria Nữ Vương trời đất, Thiên Chúa đặt Giuse tôi tớ trung tín của Người làm đáng cao trọng trên tất cả.

Bởi đâu mà thánh Giuse được như vậy ?

Muốn nhìn một vị thánh đích thực, Hội Thánh chỉ nhìn vào Đức Giêsu. Những ai muốn được gọi là thánh đều phải dính liền thành một thân mình với Đức Giêsu. Không ai ở ngoài Đức Giêsu, dùng công lao khó nhọc giữ đạo của mình để làm thánh được *“Ai ở lại trong Thầy và Thầy ở lại trong người ấy, thì người ấy sinh nhiều hoa trái, vì không có Thầy, anh em chẳng làm gì được.”* (Ga 15,6).

Thánh Giuse là một vị đại thánh. Ngài đã làm trọn bước khởi đầu Thiên Chúa giao phó, như bức bình phong che chở hài nhi Giêsu và Mẹ Ngài, để Thánh Thần đưa được Đức Giêsu lên tới chóp đỉnh cứu chuộc là cuộc tử nạn thập giá và phục sinh cứu chuộc nhân loại. Làm được công việc lớn lao ấy không phải do tài năng đạo đức của thánh Giuse, nhưng nhờ bác thợ mộc Giuse đã đặt trọn đời mình vào bàn tay Thiên Chúa. Giuse chỉ tin vào Thiên Chúa, nên một với Đức Giêsu trong mọi tâm tình và hành động, như Đức Giêsu đã nên một với Cha Ngài. Đức Giêsu nói : *“Tôi tự trời xuống, không phải để làm theo ý tôi, nhưng để làm theo ý Đấng đã sai tôi.”* (Gn 6,38).

Thánh Giuse biết mình chỉ là một đầy tớ vô dụng, tất cả đều cậy nhờ vào Thiên Chúa (Lc 17,10). Ngài đặt mình trước Thiên Chúa như bông huệ ngoài đồng để Thiên Chúa nuôi dưỡng mặc đẹp cho Ngài (Lc 12,27), và để Thánh Thần Thiên Chúa qua Ngài dẫn dắt hài nhi Giêsu và Đức Trinh Nữ Maria theo ý của Thiên Chúa.

Bác thợ mộc Giuse, người đầy tớ vô dụng của Thiên Chúa, đã được Thiên Chúa yêu mến và gọi : ***“Giuse là người công chính”*** (Mt 1,19). Thánh Giuse là người bình thường

như bao gia trưởng khác, nhưng luôn vâng phục ý Chúa, chấp nhận cộng tác vào công trình cứu độ của Thiên Chúa. Như Đức Mẹ đã thưa XIN Vâng với Thiên Chúa, lời thưa XIN Vâng của thánh Giuse được thể hiện qua những biến cố chúng ta đọc thấy trong Tin Mừng thời thơ ấu Chúa Giêsu. Ngài luôn sẵn sàng bỏ ý riêng mình để làm theo ý muốn của Thiên Chúa qua những lần thiên sứ báo mộng. Qua đó, thánh nhân đã chu toàn vai trò của mình như một người làm cha làm chồng gương mẫu trong gia đình Nazareth.

Trong tháng thánh Giuse này, chúng ta cầu xin cho tất cả những gia trưởng, luôn nhìn vào mẫu gương thánh Giuse, mà biết đặt tất cả những lo âu cơ cực của đời mình và gia đình mình vào bàn tay nuôi dưỡng, chăm sóc và quan phòng của Thiên Chúa. Vì Đức Giêsu đã tha thiết nói với chúng ta rằng : *“Các con đừng xao xuyến, hãy tin vào Thiên Chúa và tin vào Thầy... Vì không có Thầy, anh em chẳng làm gì được.”* (Gn 14,1; 15,5b).

Xin cho các gia trưởng biết để Chúa Giêsu làm chủ làm Chúa trong gia đình của mình, để không còn những gia trưởng độc tài độc đoán, nắm toàn quyền sinh sát trong nhà, để không còn cảnh “chồng chúa, vợ tôi, con cái là nô lệ” nữa. Xin cho các người làm cha làm chồng đang đắm chìm trong rượu chè bài bạc sắc dục biết thức tỉnh trong Mùa Chay này quay về với Chúa để làm tròn nhiệm vụ người gia trưởng như Thánh Giuse xưa.

Lạy Thánh Giuse, trong cuộc sống tràn đầy khó khăn đang vây quanh chúng con hôm nay. Xin cho chúng con bắt chước ngài, mà phó thác tất cả cho quyền năng và lòng thương xót của Đấng yêu thương chúng con là Đức Giêsu Kitô Chúa chúng con. Amen

Lm. Giuse Trần Đình Long

*Chứng Nhân LTX tại hải ngoại

CON KHÔNG CÔ ĐƠN

• Thụy Sĩ

Con tên Phạm Ngô Thùy Vân, 42 tuổi. Chồng con tên Claude André Genoud, 43 tuổi. Chúng con hiện đang sống ở Thụy Sĩ. Hiện tại con đang bán chả giò Việt Nam, mì xào gà tôm chiên... bán ngoài trời.

Con sinh ra trong một gia đình đạo thờ ông bà. Khi chưa lập gia đình con chơi thân với nhỏ bạn. Chúa Nhật nó thường rủ con đi lễ nhà thờ. Mỗi khi dự thánh lễ, con thấy cũng hay hay vì con có thể nghe cha giảng và hiểu được. Còn khi đi chùa thì con chỉ nghe thầy chùa tụng kinh: "nam mô bổn sư thích ca, nam mô phật..." rồi sau đó con chẳng nghe được gì hết, toàn là nói tiếng gì con không hiểu nên con không thích. Đi nhà thờ cha giảng và con hiểu được nên con thích.

Lúc đó mặc dù chưa rửa tội nhưng mỗi chủ nhật con vẫn đi lễ, và con cũng hay đi lễ ngày thường nữa. Con nguyện nếu như gặp người chồng có đạo thì con sẽ rửa tội. Con không thể tự xin đi rửa tội một mình vì dòng họ con là đạo Phật gốc.

Nhờ ơn Chúa, cuối cùng vào năm 2008, con gặp chồng con ở Sài Gòn nhân dịp anh qua Việt Nam du lịch. Chồng con đạo Chúa. Nếu như chúng con có duyên nợ thì xin Chúa cho chúng con thành vợ chồng.

Năm 2009 anh ấy quay lại Việt Nam. Con rửa tội và chúng con cưới nhau. Bây giờ con đã được làm con Chúa. Mỗi Chúa Nhật con đi lễ và được ăn Bánh Thánh, đó là điều con mơ ước từ lâu.

Chồng con là đạo Công Giáo gốc, nhưng bỏ lễ cũng gần 20 năm! Từ khi chúng con lấy nhau thì chồng con đi lễ với con mỗi Chúa Nhật.

Sau đó con theo chồng. Đắt khách quê người buồn lắm Chúa ơi!

Con được rửa tội, nhưng thực sự con chưa hiểu gì về Chúa. Buồn buồn, con lướt web nghe nhạc. Thấy có mấy bài hát về Chúa, nên con bấm nghe thử xem, và nhờ đó con mới biết đến trang web www.muovichodoi.info về lòng thương xót Chúa.

Từ đó con nghe cha giảng mỗi ngày. Con hiểu hơn về Chúa vì con được nghe cha giảng Lời Chúa căn kẽ từng ngày. Từ khi biết đến lòng thương xót Chúa thì con được vô vàn ơn phúc. Con xin kể 5 ơn lớn nhất là:

- Con được làm con Chúa.
- Chồng con bỏ lễ gần 20 năm, đã trở về với Chúa.
- Cháu con bị gãy chân năm 2015, nhờ cha và cộng đoàn cầu nguyện, đã được chữa lành, đi lại bình thường.
- Em con cũng được rửa tội và làm con Chúa. Chồng nó bỏ Chúa hơn 30 năm, bây giờ đã quay về với Chúa, đi lễ mỗi Chúa Nhật.
- Mới đây, chồng con bị bệnh thoát vị đĩa đệm, nhờ cha và cộng đoàn cầu nguyện, giờ đã bớt đau nhiều lắm rồi. Lúc trước ngồi cũng đau, đi cũng đau. Giờ thì tốt lắm rồi.

Hồng ân Chúa bao la, bao la, rơi xuống đời con miên man miên man. Ôi tình tuyệt vời!...

*Thúy Vân và Claude Genoud
phamngothuyvan@yahoo.com*

• **Hoa Kỳ**

- Con là Maria Thương Nguyên, 78 tuổi, đang sống ở bên Mỹ. Con xin làm chứng cho lòng thương xót Chúa.

Trước đây con đau bụng liên tục. Đưa vô bệnh viện, bác sĩ khám thấy bụng con có sỏi, chờ ngày hôm sau mổ. Hôm sau bác sĩ soi lại để mổ thì không thấy gì hết!

Lần sau con lại đau bụng nữa. Chồng con đưa vào bệnh viện. Bác sĩ khám bệnh cho biết con bị đau ruột dư, nhưng chưa mổ ngay, chờ khi nào con đau nhiều mới mổ. Con nằm lại 4 ngày. Sau đó bác sĩ chụp hình lại không thấy ruột dư nữa. Bác sĩ hỏi con sao lạ quá, khi chụp hình thấy ruột dư mà giờ không thấy nữa nên cho con về nhà.

Trong hi nằm bệnh viện, con lần hạt xin Đức Mẹ cứu con vì con sợ mổ lắm. Khi con tái khám thì bác sĩ bảo con khỏi cần gặp lại bác sĩ nữa vì đã khỏi hoàn toàn rồi. Con nói con cầu xin Lòng Thương Xót Chúa và Đức Mẹ cứu con.

Cháu nội con là Antôn Dean, được 10 tháng tuổi. Cháu có cục bướu ở cạnh lỗ tai phải. Cháu đau cứ khóc hoài. Con cầu xin lòng thương xót Chúa. Nay cháu Dean đã bớt, chỉ còn đỏ ở cạnh vành tai.

Cháu ngoại con là Maria Sheyla Trần, 18 tuổi. Cháu quen anh chàng người Mỹ 18 tuổi, hút xìke, uống rượu, ăn cắp... Con khuyên mãi cháu không nghe. Cháu cắt tay tự tử. Nhờ cha và cộng đoàn cầu nguyện, nay cháu đã bỏ người đó. Cháu là học sinh giỏi ở trường. Gia đình chúng con rất vui mừng.

Tạ ơn Lòng Chúa Thương Xót

*Bà già 78 tuổi ở Hoa Kỳ
Thương Nguyên*

- Con tên là Maria Lê Thị Hoa, hiện đang sống ở Mỹ, tiểu bang Texas.

Mấy năm trước, con có người chị gái là Maria Mên hay về Việt Nam hàng năm, có đến cộng đoàn lòng thương xót chỗ cha để cầu nguyện. Nhờ vậy chị đã đem lòng thương xót Chúa đến với gia đình nhỏ của con.

Anh con là Phêrô Lê Ngọc Châu được chữa lành khỏi mổ cưa chân, và ra đi bình an trong lòng thương xót của Chúa.

Và nay đến con. Lúc đầu đọc kinh lòng thương xót, con thấy lạ và khó nhớ. Nhưng đến nay, ngày nào 3 giờ chiều không lần chuỗi lòng thương xót là con cảm thấy thiếu vắng gì đó trong cuộc sống hàng ngày.

Dù chỉ là thói quen, nhưng con đã cảm nghiệm Chúa sống và đồng hành với con qua mọi nẻo đường.

Con cảm nghiệm được sự yêu thương nâng đỡ của Chúa đối với con, cho nên qua đây con học thêm nghề, vì nghĩ rằng nếu Chúa cho sống thì Chúa cũng giúp con, chúc lành cho con học tốt để con đừng bỏ qua những cơ hội mà nhìn đến giúp đỡ những anh chị em bất hạnh nghèo khổ cơ cực nơi quê hương mình.

Con có chút quà bác ái gửi đến những người nghèo...

- Con là Maria Mai Thúy Hồng, 38 tuổi, con đang ở Cleveland, tiểu bang Ohio. Con cảm ơn Cha, mỗi ngày con đã được nghe các bài giảng của cha qua trang web <http://www.muoiichodoi.info>. Con xin tạ ơn Chúa đã ban cho con của ăn hằng ngày, mà cha chính là người mà Chúa Thánh Thần đã sai đến để ban phát lương thực hằng ngày cho chúng con và trên toàn thế giới.

Nhiều lần mail cho cha nhờ cha cầu nguyện cho con cũng như gia đình của con, và con được ơn ngày từ lúc con

bắt đầu mail cho cha. Con luôn tín thác vào Lòng Thương Xót của Chúa, nhờ những bài giảng mà con đã được nghe, đã nhắc nhở chúng con mỗi ngày, chúng con biết Thiên Chúa luôn đồng hành với chúng con, mặc dù con luôn phải gánh vác gia đình của con bên Việt Nam. Cuộc sống bên này quả u là khô khan lời Chúa, con nhiều lần không biết phải làm sao lo cho gia đình con bên Việt Nam có một căn nhà nhỏ để thờ phượng Chúa và bàn thờ cha mẹ, không bị đổi đi mỗi khi phải dọn nhà vì đang ở nhà thuê. Xin cha và cộng đoàn cầu nguyện cho con được bình an và có đủ nghị lực để gánh vác gia đình của con và nhất là con phải nuôi các cháu của con được đi học.

Mỗi ngày con đi làm nail lái xe 45 phút đường xa, con đọc kinh và cầu nguyện thật to, xin Chúa ban ơn đổ tràn hồng ân, gìn giữ cha vượt qua mọi thử thách để làm tròn sứ mệnh đem Lòng Thương Xót của Chúa đến với tất cả mọi người, nhất là những tâm hồn nguội lạnh còn chưa được biết đến Chúa và biết bao bệnh nhân đang khao khát được ơn chữa lành.

*Maria Mai Thuý Hồng
Hong Mai hongmai76@yahoo.com*

• **Hà Lan**

Con là Maria Trần Thị Kim Châu hiện đang sống tại Hà Lan.

Tháng 11/2010, em gái con hỏi chị có biết cha không? Con nói con chưa được biết, thế là em cho con địa chỉ trang web muoichodoi.info bảo con vào đó xem đi, nghe đi, cộng đoàn rất là đông, cha giảng rất là hay. Con vào nghe và bị ghiền, từ đó con mở to lên cho cả nhà nghe miệt mài luôn, vừa nghe vừa cầu nguyện theo cộng đoàn.

Con được Chúa ban cho rất nhiều Hồng Ân, gần đây nhất là tháng tư vừa rồi, 5 ngón tay con tê cứng không cầm được vật gì, cầm chén cơm cũng không được, trong lúc đó con lại đi thi bằng lái xe. Con cầu xin Chúa rằng nếu Chúa thấy con lái được rồi thì Chúa cho con đậu, còn bằng không thì Chúa cứ cho con rớt và lần ấy con rớt thật. Nhưng bù lại thì Chúa ban cho khi về nhà, cánh tay con tự nhiên khỏi, 5 ngón tay không còn tê buốt nữa, con cầm nắm bình thường.

Con đã đặt vé trước đó cả 6 tháng để về Việt Nam thăm mẹ con, thì bỗng dưng trước ngày về một tuần, con bị đau lưng, người con cứ thẳng ngay đơ như cán cuốc. Bác sĩ thì đi nghỉ hè, lấy thuốc về uống thì bị phản ứng không uống được, thôi thì đành chịu, ngày về gần kề mà bệnh thì không khỏi, không lẽ đổi vé hay sao? Con cứ cầu xin ngày đêm rồi con phó thác làm liều đi về luôn. Ngày ra sân bay người đi cứ như là robot, lên máy bay nhe nhàng ngồi xuống từ từ. 12 tiếng ngồi trên máy bay ơn Chúa thương chuyến đi bình an.

Và tạ ơn Chúa. Ồn Chúa thật lạ lùng khi kết thúc chuyến bay thì con hoàn toàn khỏe mạnh, đi đứng bình thường, không sao hiểu được.

Cách nay 3 ngày khi chồng và con trai lớn con về, chuyến bay trực trặc, con nói chồng con cứ đọc kinh cầu nguyện Lòng Thương Xót Chúa, mọi sự Chúa sẽ thu xếp cho. Đúng như chúng con tin tưởng mọi việc đều tốt đẹp, chồng và con của con đã đi về bằng an.

**Tản mạn mùa chay*

MÓN QUÀ... MỘT NGÀN ĐỒNG

Một lần nữa mùa Chay lại đến – mùa Cứu Độ lại rút xuống bao nhiêu Hồng Ân Lòng Thương Xót, lại thêm nhiều điều để cảm nghiệm, ngẫm suy...

*Mùa chay đến, nếu có ai để tâm đều thấy cảnh vật và nhân sinh, thứ gì cũng nhuốm một thứ ủa vàng của tội lỗi. Nhưng cái thiêng liêng là “**thứ chết đi mà trở sinh hoa trái**”! Trong lúc chờ đón giờ khắc thiêng liêng ấy, có biết bao cảm xúc, bao nhiêu điều mà con người ta mong muốn được chia sẻ với nhau... Đầu mùa chay, tôi thấy thời gian cứ vội vội, vàng vàng. Vội vì thấy mùa chay đến muộn hơn mọi năm, nhưng điều quan trọng đâu phải là việc sớm – muộn mà tôi nghĩ cái cốt lõi là “sống tinh thần chia sẻ mùa Chay”.*

Giây phút này, những ngày đầu mùa Chay, tôi muốn kể cho các bạn nghe một câu chuyện có thật. Câu chuyện về “Món quà một ngàn đồng”... Câu chuyện xảy ra với một người bạn của tôi. Chuyện là về người em trai của nó, người đã dành tặng cho bạn tôi một món quà ý nghĩa. Món quà chỉ đáng giá một ngàn đồng...

Nhà nó có hai chị em thì nó là chị gái đầu đang học ở Sài Gòn, trọ gần tôi. Và sau nó là đứa em trai. Tôi chẳng nhớ tên nữa, chỉ nhớ em trai nó là một người cao và gầy. Em trai

nó là một đứa yếu ớt và bệnh viện đối với nó gần như là ngôi nhà thứ 2. Căn bệnh tâm thần phân liệt đã khiến nó trở thành một người đặc biệt, nó không được bình thường như bao đứa trẻ cùng trang lứa khác. Nó không đi học nữa. Căn bệnh đối với nó và cả gia đình là một sự đả kích lớn cả về thể xác lẫn tinh thần. Bao nhiêu năm đã qua, nó cũng đã đỡ hơn nhiều, nhận biết được người thân và mọi thứ nhưng vẫn như một tâm hồn trẻ thơ, vô lo,... Tuy rằng giờ đây nó cũng đã biết táy máy sửa máy thứ đồ điện tử bị hỏng hóc, so với quê nghèo thì cũng được coi là một nghề kiếm ra tiền. Nhưng một sự heo hút về tâm hồn người trẻ khiến cho nó đã khó hòa hợp lại càng trầm cảm và im lặng.

Nhưng lạ lùng thay, có một thứ duy nhất nơi nó từ trước tới giờ không thay đổi đó là tình thương nó dành cho chị gái. Cho dù mỗi lần đưa bạn tôi về quê nó không có gì để cho vì được bao nhiêu tiền nó mang đưa mẹ hết, không giữ lại đồng xu, cho dù chỉ với những lời động viên cộc cằn và khô cứng của chàng thanh niên thôn quê, nhưng tôi cảm nghiệm tình thương nó dành cho chị gái mình luôn trọn vẹn...

Tối 29 Tết. Nó cứ cầm ví lật ra giở vào, thỉnh thoảng lại nhìn chị về áp úng. Một cái ví được một anh họ cho, có lẽ đã lâu lắm không được giở ra, đôi chỗ đã bị rách và mốc meo,... Đoán biết nó có điều gì muốn nói, đưa bạn tôi tiến lại gần lên tiếng: *“Trong ví có nhiều tờ không mà em đếm lâu thế?”* Nó vờ hỏi đùa vậy chứ thực ra nó thừa biết em trai mình làm gì có đồng nào, ở nhà làm nông với mẹ, đi đâu cũng phải xin mẹ mà mẹ nó thì chẳng bao giờ đưa cho ai dư được nửa đồng, mà dù có dư hay thỉnh thoảng ai nhờ sửa giúp cái đồ điện tử hỏng hóc, được bao nhiêu thì rồi em trai nó cũng gửi lại mẹ hết. Nó nghe rồi cũng cười đáp lại : *“Em có làm gì lấy đâu ra tiền? Chỉ có tờ một ngàn đồng,*

em giữ từ Tết năm ngoái tới giờ, chị cầm lấy mua gì thì mua, mua dầu gội đầu còn được hai gói đó...không thì giữ làm kỷ niệm cũng được”. Nó vừa nói vừa nhìn chị gái nó cười...

Nghe nó nói mà người chị gái đứng như chôn chân xuống đất, cả người bất thần trong câm lặng, một cảm giác thật khó tả, thật khó nói ra thành lời, người chị thấy nóng và nghẹn ngào hết thấy cả con người. Sững sờ hết nhìn nó rồi lại nhìn tờ một ngàn đồng, lúc này nó đã lôi nó ra khỏi ví, ... Tờ một ngàn đồng đang càng lúc càng gần. Trước mặt đứa bạn tôi, một tờ tiền nhàu nát, in hằn những nếp gấp ngang dọc vì ở trong túi quần lâu ngày, đứa em cố gắng vượt đi vượt lại để là thẳng tờ tiền đang cầm trên tay và cứ dần đo đẩy nó sang phía chị của mình... **Một ngàn đồng.** So với cuộc sống chôn thị thành thì chỉ như một tờ giấy đã nhàu nát hết hạn sử dụng. Nhưng bây giờ trên tay đứa em trai, nó như là một của quý cần được lưu giữ. Ngập ngừng một lúc đứa em nói tiếp : *“Em biết chị đi học vất vả, không có tiền, em cũng muốn mừng tuổi và cho chị nhiều hơn nhưng em không có gì để cho chị cả, ...”*. Nó nói rồi lại như ngại ngần, thấy chị gái không đáp, nó im lặng đứng nhìn, tay rụt lại chút ít...

Đứa bạn tôi vẫn bất động trong bao nhiêu ý nghĩ, sao lúc này nó lại không thể nói ra được câu gì cả,... Nó thấy lòng mình nóng rực, trái tim thì quặn thắt... Không biết là vì bất ngờ quá trước lời nói của đứa em, hay quá hạnh phúc vì được em dành cho tất cả những gì mình có, hay thấy tội nghiệp và thương em mình nữa,... Dòng lệ đã dâng lên tận khóe mi, chỉ chực trào ra là tuôn tràn mất... Người chị vờ quay đi chỗ khác, quay lại cố cười gượng gạo...

Cả ngày hôm đó dù làm gì, hay nói chuyện với ai, tò một ngàn đồng vẫn cứ in rõ trước đôi mắt. Hình bóng gầy gò và những lời nói của đứa em trai cứ văng vẳng bên tai...

Hôm sau, người chị định gọi đầu thì thấy hết dầu gội, tiện thể thấy mẹ đi chợ nên nhờ mẹ mua hộ cho gói dầu gội. Nhưng mẹ bảo, mẹ không lại chỗ quán, thế là nó định đun nước ấm xong sẽ đạp xe đi mua. Đúng lúc có cuộc điện thoại gọi đến, nó chạy vào nghe máy, rồi xuống bếp đun nước luôn. Nước sôi, xuống nhà lấy xe đạp thì không thấy xe đâu, ngơ ngợ... không lẽ...?

Một lúc sau nghe tiếng xe đạp ngoài ngõ, đứa bạn tôi chạy ra... trên tay em trai nó đúng là... hai gói dầu gội đầu! Nó đứng ngăn người, em đạp xe lại gần chỗ nó, cười rồi chìa tay ra : *“Em đi mua dầu gội về, thấy em đạp nhanh không? Chị gọi đi không nước nguội mất...”* Người chị gái chỉ biết lí nhí : *“Chị cảm ơn!”*. Vừa nói vừa chạy vội ra giềng để kịp cho nó không thấy những giọt nước mắt đã lăn dài trên má... Vừa vuốt nước lên mặt, nó còn nghe tiếng em nó với theo ... *“em đi xe này quen, đạp tí là đến quán ấy mà, ở nhà cũng không làm gì cả”*...

Một ngàn đồng, em mừng tuổi năm mới, người chị chưa kịp nhận thì nó đã dùng mua hai gói dầu gội. **Một ngàn đồng** – đó là tất cả tài sản mà đứa em nó có, nhưng thật cái giá trị của tình cảm, tình thương không thể đo đếm được bằng những giá trị hiện hữu... Nó không thể kiềm chế nổi dòng nước mắt đang tuôn tràn. Cúi xuống gội đầu, nước mắt hòa vào những gáo nước ấm nóng, cứ chút ít lại phải vuốt mặt, thở bằng miệng... Nó ghen ngào vì thứ tình cảm đó. Thứ tình cảm vẹn nguyên chưa bao giờ đổi thay từ khi đứa em được sinh ra và có trí khôn cho đến bây giờ. Nghĩ thế nó lại thấy hổ thẹn với lòng mình khi nghĩ lại cách ứng xử của mình... nhiều lúc nó đối xử với em nó như một

người bị bệnh, dù vẫn thương nhưng tình thương nó chăm sóc em mình không trọn vẹn...

... Nhưng vậy là trọn vẹn, nó đã cho chị mình hết cả tấm lòng và trọn vẹn sự yêu thương! Nó đã cho đi tất cả.

Bước chân ra xe để về Sài gòn, đưa em trai chạy theo “... em vừa sửa xong chiếc điện thoại, loại này tốt hơn cái chị đang dùng, chị cầm lấy đi...” rồi nó dúi vào tay chị nó chiếc điện thoại mới sửa được.

Những ngày đầu tiên của mùa Chay, trời buổi sớm tự dưng trở lạnh làm chân tay tê buốt...tôi rùng mình.

Có ai đó đang quay quần vui đùa ngả ngón trong những căn phòng ấm cúng.

Có ai đó đang ăn uống no say bằng bao nhiêu trăm ngàn lần của một ngàn đồng để bồi dưỡng sau một buổi phục vụ một nhồi.

Có ai đó đang sắm sửa đầy đủ cho nhu cầu xa xỉ của mình bằng những thứ đắt tiền.

Có ai đó đang vô tình giẫm lên **“một ngàn đồng”** của những tấm lòng chất chiu từ quê nghèo...!

Mỗi buổi chiều...

Sao không thấy có những ai đó cũng chỉ là những **“một ngàn đồng”** đang quỳ trong nhà thờ nghe giảng tĩnh tâm, hòa giải của Mùa Chay.

Sao không thấy có những ai đó cũng chỉ là những **“một ngàn đồng”** đang được vị mục tử gỡ nút thắt cho những mối tơ vò, để mau về tạ lỗi với lòng thương xót...!

Và với tôi, hình ảnh một ngàn đồng đọng lại như những nốt nhạc rộn rã đang vang lên, lắng lại một nốt luyến trong mùa Chay này cùng hình ảnh đưa em trai gầy gò nghĩ về người chị gái...

Mùa chay Thánh đang theo sau mùa xuân về với mỗi người, viết tiếp ca khúc mới với những nốt nhạc réo rắt tươi vui của suốt 40 ngày tĩnh tâm. Sự vẹn nguyên của “một ngàn đồng” được đo bằng cái mà tâm thức mỗi người đặt vào.

Một ngàn đồng của em khiến một trăm ngàn lần một ngàn đồng tôi phải cảm nghiệm mà khâm phục. Tôi chưa gặp em nhưng tôi mến em lắm, người em cao và gầy, em có một nét gì đó giống một người cũng đã dành cho tôi trọn vẹn tình thương, đã dạy cho tôi biết sống như “một ngàn đồng” và người ấy đã luôn đồng hành với tôi trong việc phục vụ Giáo hội – phục vụ với trọn niềm tín thác.

Tình người nó vẫn luôn nồng ấm như một thứ tình được ủ kĩ. Nhưng thời khắc ta cảm thấy được vui nhất là khi đem niềm vui ấy chia sẻ đến với mọi người. Những tích góp dù nhỏ nhất nhất cũng làm ấm lên giữa dòng đời bởi những nụ cười thánh thiện khi ta mang cái thiện tâm gói gém trong cái duyên của đất trời mà trao tặng thì thật dù nhỏ bé cũng ý vị bao nhiêu...

“thứ chết đi mà trở sinh hoa trái”

người đồng hành
CDLCTXGĐTM

*Chuyên Chưá Kể

HẠT GẠO MÙA CHAY

Tuần rồi, bé Trinh, 6 tuổi vào nhà xứ gặp cha Long hỷ hừng khoe :

- *Cha ơi, coi nè, chén gạo con đây những hạt gạo!*
- *Nói cha nghe coi, sao con lại đưa cha có ít gạo thế này? Sao cha đủ ăn?*

- *Ủa, mẹ con hồng nói cho cha nghe sao? Từ đầu mùa chay, anh chị em con thi đua nhau làm việc thiện, hễ đưa nào làm được một việc tốt thì bỏ một hạt gạo vào trong cái chén của mình. Cứ cuối tuần là tổng kết. Tuần này con đoạt giải nhất đó cha vì chén con có nhiều hạt gạo hơn các anh chị của con.*

- *Wau ! Con giỏi quá. Kể cha nghe coi, những việc thiện con làm là việc gì đâu?*

- *Con không nói đâu!*

- *Tại sao vậy?*

- *Vì mẹ bảo, khi tay phải làm việc thiện thì đừng cho tay trái biết!*

- *Wau! Bé ngoan quá.*

(...)

Tò mò, mấy ngày sau cha Long tìm hiểu thêm về chuyện những hạt gạo mùa chay của bé Trinh thì được biết chuyện các cháu làm chỉ là những chuyện nhỏ nhặt thôi như : bớt 2000 đồng quà sáng để dành góp cùng với giáo điểm làm việc bác ái cho người nghèo, lược rác trong khuôn viên nhà thờ khi đi lễ, giảm thời gian chơi games trên điện thoại, nhường cho em miếng thịt mà mình thích nhất, đi học giáo

lý đúng giờ, không cãi nhau hay vắng tục ngoài đường, gặp người lớn thì cúi đầu chào, phụ mẹ rửa cái chén, quét nhà, trông em giúp mẹ, v.v... Còn những hạt gạo trong những chiếc chén nhỏ xíu này, được góp vào thúng gạo tình thương của Giáo Điểm để làm quà Mùa Chay cho những người nghèo, những bệnh nhân neo đơn và những người khuyết tật...

Phải, đó chỉ là những chuyện nhỏ nhưng nó đã mang lại cho gia đình bé Trinh một bầu khí hết sức lành mạnh và ấm cúng : anh chị em hòa thuận nhau, trên kính, dưới nhường, mấy chị em rủ nhau đi lễ ở giáo điểm mỗi chiều học về, Đó là chưa nói tới cái giá trị giáo dục để con em ý thức được ngay từ tấm bé và trong đời sống mỗi ngày cái gì nên làm và cái gì không nên làm...

Ma quỷ thường cám dỗ ta không phải những chuyện lớn lao mà là những điều nhỏ nhặt: đi lễ mà kiếm chỗ nghỉ 5 phút vì đường xa mệt nhọc, lân la chuyện trò hàng rong hàng xén, lấy cắp vài chục ngàn trong hầu bao của mẹ cũng chẳng thấm vào đâu. Nói dối mẹ để đi chơi (*nhưng thực ra đi công tác bác ái*) với bạn bè một đôi lần cũng chẳng sao... Nhưng lần hồi 5 phút sẽ thành một giờ, vài chục ngàn sẽ thành vài trăm ngàn, một đôi lần sẽ thành một thói quen!

Làm sao để chống lại những cám dỗ này? Bằng những cố gắng mỗi ngày và trong những hành động cụ thể dù rất nhỏ nhoi và hành động với ý thức và lòng tin yêu.

Mùa chay - chính là mùa cho mỗi người cơ hội tốt!

“CON MUỐN TA LÀM GÌ CHO CON ?” (Lc 18, 41)

Hãy giúp con bắt đầu gom góp những Hạt Gạo Mùa Chay.

*Người tín hữu
Giáo điểm Tin Mừng LTX*

**trang thơ Mùa Chay*

HÃY TRỞ VỀ

*Hãy trở về đi con
Tiếng chuông chiều thanh thoát
Như tiếng lòng thao thức
Tha thiết gọi con về
Bên cha hiền yêu dấu
Hãy trở về đi con
Tội con nhiều biết mấy
Cha như không hề thấy
Cha vẫn mãi yêu thương
Chờ con suốt canh trường
Hãy trở về đi con
Khi trời chưa quá muộn
Thời gian như gió cuốn
Cuộn con vào bến mê
Con đã quên đường về
Bất chợt giờ Chúa tới
Hành trang con đâu rồi
Không kịp nữa con ơi
Hãy trở về đi con
Thành tâm và thống hối
Xa gian trần đắm đuối
Xa danh vọng phù vân
Xa thú vui đường trần
Mến Chúa yêu tha nhân
Để được dự Tiệc Thánh
Được phúc vinh muôn đời.*

Maria Ch. Xứ Lộ Hà

**Suy tư mùa chay*

LỜI MỜI GỌI TRỞ VỀ

Sau ba ngày tết mọi phồn vinh trần thế đã qua đi. Những câu đối, cánh thiệp xuân, nhang đèn nghi ngút tưởng làm tan đi những cái xui cái xấu của nhân gian, thì hôm nay những cái xui quấy vẫn còn đó. Những “thịt mỡ dưa hành câu đối đỏ” và những biểu tượng phát tài phát lộc đầy hãnh diện của các “đại gia” kia, hôm nay đã trở thành những đồng xác vụn bị người ta dẫm lên không thương tiếc.

Vinh hoa trần thế là như thế. Nhưng năm này qua năm khác, người ta vẫn bám vào những phù vân bề tấp đó không cách nào thoát ra được.

Xe rác thành phố đã chất đầy những cành mai chậu kiểng bạc triệu héo úa rã rời, đem đổ đi cho khuất mắt. Những lời chúc tụng như hoa xuân hôm trước, hôm nay cũng bay đi mất theo gió mùa xuân, chỉ còn lại trong lòng mỗi người những lo âu xao xuyến năm trước, có khi còn mãnh liệt hơn năm cũ : đó là : “Làm sao kiếm ra được thật nhiều TIỀN”.

Trong cái bối cảnh ấy, Hội Thánh như thể không quan tâm, không chỉ cho người ta những bí quyết làm ra tiền mà lại đưa người ta vào Mùa Chay như một “Lời Mời Gọi Trở Về”.

Thật sự đường lối của Chúa Kitô ngày trước

cũng như của Hội Thánh ngày nay đều làm cho người ta ngỡ ngàng, nhưng chính cái ngỡ ngàng ấy mới kéo chúng ta ra khỏi cái cơn mê của trần thế. Vì chỉ có Hội Thánh Chúa Kitô mới biết rằng : nhân loại muốn thoát ra khỏi cái vòng lo âu đau khổ triền miên thì phải quay về với Thiên Chúa.

Mùa Chay là mùa quay về của những đứa con đã bỏ Cha mà đi hoang. Sự quay về cần thiết hơn mọi thứ cần thiết, đến độ, như Lời Chúa qua miệng ngôn sứ Giô-en trong ngày Thứ Tư Lễ Tro đã nói : “Tân lang hãy ra khỏi phòng kín. Tân nương hãy ra khỏi loan phòng” (Ge 2,16). Họ hãy khóc lên và nói : “Lạy Giavê xin đủ lòng thương.”

Chay tịnh sám hối không nhất thiết là nhịn ăn, nhịn uống, đấm ngực khóc than hối hận tội lỗi mình. Những cái đó có thể nói chưa đi đến đâu. Một kẻ hung bạo giết người cướp của rồi đấm ngực khóc than,

như thế là xong hay sao ? Một kẻ rầy vợ, ngoại tình, gian tham vợ vét đầy túi rồi vung tay bố thí của dư thừa cho người nghèo khổ, dâng cúng cho nhà thờ nhà dòng như thế là xong hay sao ?

Một người tuân nào cũng ăn chay, nhưng luôn nghĩ xấu, nói xấu, phê bình chỉ trích người khác, như hế có đẹp lòng Chúa, có hài lòng Đức mẹ không? Có phải như vậy là đã thực hiện 5 hòn sỏi của Mẹ không?

Hôm thứ sáu đầu Mùa Chay, Lời Chúa trong sách ngôn sứ Isaia nói : “Các người đừng hỏi tại sao chúng tôi ăn chay, chúng tôi hãm mình phạt xác, mà Thiên Chúa lại không đoái hoài ?” (Is 58,3). và Đức Chúa trả lời : “Nào đâu có phải các người hãm mình phạt xác, cúi đầu rạp xuống, lăn mình vào bụi tro mà Ta mến chuộng” (Is 58,5).

Cứ trung thực mà xét, hai ngày chay của Giáo Hội Công Giáo chúng ta trong một năm đem so với

những ngày ăn chay trường kỳ của một vài tôn giáo bạn thì có thấm vào đâu ? Thế mà ơn tha thứ lại cứ đổ xuống chan hòa trên chúng ta, mà còn đổ xuống mãi không bao giờ vơi cạn.

Suy gẫm như thế thì chúng ta mới có thể ngửa mặt lên, nước mắt chan hòa trên gương mặt tội lỗi, trên cơm trên bánh hàng ngày để vui mừng cảm tạ lòng nhân hậu vô biên của Thiên Chúa, Chúa chúng ta.

Tội lỗi chúng ta được xóa sạch, tâm hồn chúng ta được bình an, cuộc đời chúng ta trở nên giàu có, muôn vàn phúc lộc từ Cha trên trời đổ xuống, là vì chúng ta có Đức Giêsu Kitô.

Vậy mùa Chay là mùa nhìn ngắm cho thật kỹ Đức Giêsu, dung mạo tình thương của Cha Trên Trời gửi đến cho chúng ta, chớ không phải nhìn vào tội lỗi mình mà nhăn nhó buồn phiền. Phêrô nhìn vào Đức Giêsu thì được hạnh phúc

(Lc 22,61). Giuđa hối hận nhưng không nhìn vào Đức Giêsu nên kết thúc đời mình bằng một sợi dây thòng lọng. Kinh Thánh mô tả việc quay đi của Giuđa bằng một câu (nghe rợn người !) : “Giuđa liền đi ra. Lúc đó trời đã tối” (Ga 13,30).

Mùa Chay của cả nhân loại chỉ bắt đầu từ Đức Giêsu và kết thúc nơi Đức Giêsu. Ai bắt đầu và kết thúc đời mình trong Đức Giêsu Kitô, thì người ấy đã sống một Mùa Chay đích thực trong Thiên Chúa.

Tin Mừng nói : “Đức Giêsu đã giữ chay bốn mươi ngày bốn mươi đêm, sau đó Người thấy đói” (Lc 4,2; Mt 4,2). Vì Đức Giêsu ăn chay nên hôm nay tôi cũng ăn chay, đó là một việc noi gương bắt chước rất tốt.

Nhưng việc Đức Giêsu ăn chay lại không phải do ý của Người mà là theo ý của Cha. Đó là việc tôi không thể bắt chước, và không muốn bắt chước, vì tôi không muốn theo ý của

Cha trên trời, ý của tôi lúc nào cũng là nhất. Kinh Thánh nói : “Thần khí đẩy Đức Giêsu vào sa mạc, chịu Satan cám dỗ” (Mc 1,12-13). Kinh Thánh không nói Đức Kitô tự ý đi vào sa mạc.

Việc Đức Giêsu ăn chay, chịu cám dỗ là một biến cố khác thường và lạ lùng của một con người làm tất cả mọi việc không bằng ý chí, sức lực của mình, mà bằng ý chí sức mạnh của một Đấng khác, mà Người gọi Đấng ấy là Cha.

Việc chay tịnh và chịu cám dỗ của Đức Giêsu là một biến cố lớn lao. Con Thiên Chúa đã xuất hiện ở trần gian để gánh chịu trên mình Người tất cả những cám dỗ của tôi, không phải chỉ của tôi mà của cả nhân loại từ Adam đến tận thế.

Khi ma quỷ thấy xuất hiện trong vương quốc tối tăm của nó là trần thế này, chúng kéo cả hỏa ngục lên bao quanh một con người nhận mình là Con

Thiên Chúa, và quyết tiêu diệt Người. Cho nên mọi cơn cám dỗ của Đức Giêsu phải chịu, đều chịu với tư cách là Con Thiên Chúa, và Người đã chiến thắng chúng với tư cách là Con Thiên Chúa : “Nếu ông là Con Thiên Chúa thì hãy hóa đá này thành bánh mà ăn”. “Nếu ông là Con Thiên Chúa thì hãy gieo mình xuống dưới sâu kia, vì Ngài sẽ sai Thiên Thần nâng đỡ ông”. Nhưng Đức Giêsu đã không làm, vì ý của Cha không muốn như vậy. Nếu nhân loại chỉ nuôi thân xác mình bằng cơm bánh rượu thịt thì nhân loại sẽ chết.

Nhưng ý Cha muốn nhân loại được sống, sống bằng ăn thịt uống máu của chính Con Ngài, để nhân loại được đổi da lột xác với những xấu xa của Satan nơi mình, thành máu thịt Con của Ngài, và được sống với tư cách là con của Cha như Đức Giêsu Kitô. Chính vì thế, Đức Giêsu nói cho Satan biết : “Người ta sống

không chỉ nhờ cơm bánh, nhưng còn nhờ mọi lời miệng Thiên Chúa phán ra.” (Mt 4, 4)

Đức Giêsu không nhảy từ nóc đền thờ xuống vì ý của Cha không muốn như vậy. Người chỉ muốn vâng ý Cha, chứ không muốn thử ý của Cha. Cả đến lúc quần bách nhất, lúc thoi thóp khốn khổ trên thập giá, Satan còn trở lại thách thức một lần nữa : “Nếu ông là Đức Giêsu Con Thiên Chúa thì hãy xuống khỏi thập giá đi.” (Mc 15,32). Đức Giêsu đã không sa vào chước cám dỗ đó mà chỉ phó thác trọn vẹn trong tay Cha. Chính nhờ thế Đức Giêsu đã phục sinh và tôi cũng sẽ được phục sinh với Người. “Nếu ông chịu từ bỏ chức vị làm Con Thiên Chúa mà quỳ xuống bái lạy tôi thì tôi sẽ cho ông tất cả giàu sang chức vị của cái thế gian này !”

Đây là một đề nghị hấp dẫn quá sức đối với hết mọi người chúng ta, tất cả

không trừ một ai, từ linh mục đến tu sĩ, từ vua quan đến thứ dân. Thậm chí Satan chưa đề nghị mà tất cả chúng ta đã lao mình vào tiền của với tất cả sức lực mánh lới, tìm mọi cách thu vén lợi lộc cho mình, ngay cả buôn thần bán thánh. Mãnh lực của đồng tiền thật ghê gớm. Người ta đánh đổi tất cả để chiếm đoạt cho bằng được. Vì tiền mà mất hết tình nghĩa cha mẹ, vợ chồng anh em. Vì tiền mà cộng đoàn xào xáo chia rẽ nhau. Vì tiền mà người ta bán đứng nhau, bán rẻ lương tâm mình. Tiền là bạc!!! Bạc bẽo ! Bạc như vôi!!!

Nhưng Đức Giêsu không thờ lạy đồng tiền, vì đó không phải là ý của Cha. Đức Giêsu nói cho Satan, và cho cả thế gian hôm nay, cho những người đang tìm mọi thủ đoạn bất chính để có được chức tước địa vị quyền lợi bổng lộc : “Các ngươi phải bái lạy và thờ phượng một mình Thiên

Chúa mà thôi.” rồi Người đuổi Satan : Xéo đi ! (Mt 4,10) Đức Giêsu đuổi Satan xéo đi, còn chúng ta lại rước Satan vào cõi lòng mình, vào gia đình mình, cộng đoàn mình. Thử hỏi như thế làm sao không bất an, bất hoà, bất bình?

Hôm nay Đức Giêsu phục sinh đã thắng cả thế gian, cả ma quỷ, cả sự chết. Người đang nói với chúng ta : “Hỡi con đừng sợ, hãy tìm Nước Thiên Chúa trước,

rồi mọi sự khác, Người sẽ thêm cho.” (Lc 12,31)

*Lạy Đức Giêsu Kitô,
Đáng giàu lòng thương xót.
Chúa đang tha thiết mời gọi
con trở về, xin hãy chiếm
hữu trái tim, linh hồn và
thân xác con. Xin làm cho
đời con được nên giàu có
trong Chúa, vì sức con chỉ
có khả năng ham tiền, ham
danh vọng, chức tước địa vị
và phạm tội mà thôi. Amen.*

Mùa Chay 2017
Lm. Giuse Trần Đình Long

BÁC ÁI MÙA CHAY & phục sinh LÒNG THƯƠNG XÓT

**Cộng Đoàn Cầu Nguyện Lòng Chúa Thương Xót
Giáo Điểm Tin Mừng & Nhóm Thiện Nguyện Tín Thác
Sống Thực Hành Bác Ái Mùa Chay 2017**

1- Thứ Tư Lễ Tro 01 tháng 03 năm 2017 :
ĐTGM Phaolô dâng thánh lễ khai mạc 40 ngày Tĩnh Tâm Mùa Chay và tặng **300** phần quà cho bà con nghèo tại Giáo Điểm Tin Mừng

2- Thứ Tư 08 tháng 03 năm 2017 :
Đi thăm và tặng gần **2.000** phần quà Mùa Chay cho các bệnh nhân tâm thần và bà con nghèo tại tỉnh Lâm Đồng - GP. Đà Lạt

3- Thứ Tư 22 tháng 03 năm 2017 :
Tặng quà Mùa Chay cho hơn **800** gia đình có hoàn cảnh khó khăn tại 2 tỉnh Đồng Tháp và Tiền Giang - GP. Mỹ Tho

4- Thứ Tư 29 tháng 03 năm 2017 :
Đi thăm và trao hơn **700** phần quà Mùa Chay cho bà con nghèo cư ngụ sát biên giới Cambodia tại tỉnh Tây Ninh - GP. Phú Cường

5- Suốt 40 ngày Tĩnh Tâm Mùa Chay 2017 :
CĐLCTX Giáo Điểm Tin Mừng và Nhóm Tín Thác tổ chức luân phiên đi thăm, tặng quà và hỗ trợ viện phí cho các bệnh nhân có hoàn cảnh khó khăn tại các Bệnh viện trong thành phố.

6- Thứ Tư 05 tháng 04 năm 2017 :
Đi thăm và tặng hơn **600** phần quà **MỪNG CHÚA PHỤC SINH** cho các cụ già sống neo đơn và các gia đình nghèo tại GP. Bà Rịa VT